Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1908-01-19

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 9 4

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9196

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Β' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ: (ΚΥΠΡΟΥ) 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1908 ΑΡΙΘ: 94

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΑΙΖΟΥΣΙΝ ΕΝ ΟΥ ΠΑΙΚΤΟΙΣ

Οἱ ἅγ. Συνοδικοὶ ἀπέβαλον πᾶσαν συστολὴν καὶ σεβασμὸν πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὸ Κοινὸν καὶ παρέχουσιν ἑαυτοὺς ἀξιοθρήνητον θίαμα, θλιβερωτάτας ἐμπνέον σκέψεις περὶ τῆς καταστάσεως σπουδαίας μοίρας τοῦ κλήρου ἡμῶν. Χωροῦσιν οὗτοι ἀκατάσχετοι εἰς τὴν κατωφέρειαν ἐφ' ἧς βαίνουσιν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος καὶ κατακυλίονται μετ' αὐξούσης ὁρμῆς πρὸς τὸ βάραθρον, εἰς ὃ ζητοῦσι νὰ παρασύρωσι καὶ λαὸν καὶ Ἐκκλησίαν.

Λόγῳ καὶ ἔργῳ προϋπηλακίσθησαν καὶ περιυβρίσθησαν πάντα τὰ θεῖα παραγγέλματα τῆς ὑψίστης χριστιανικῆς διδασκαλίας, καὶ οὐδὲν παρέλιπον οὗτοι ὅπως δείξωσι πρὸς τὸ κατάπληκτον κοινὸν ὅτι ὑπὲρ τὴν θείαν διδασκαλίαν καὶ τοὺς ὑψίστους ἠθικοὺς νόμους τιθέασι τὰ ἴδια πάθη καὶ συμφέροντα εἰς ὧν τὸν βωμὸν ἑτοίμως καὶ προθύμως θυσιάζουσι τἄλλα πάντα.

Ἐγεννήθη ἄμιλλα παρὰ τῇ μειονοψηφίᾳ πρὸς τᾶσαν πονηρίαν καὶ καταπάτησιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, καὶ ἐν τῇ κακοζήλῳ ἁμίλλῃ ὑπερέβαλον οἱ κληρικοὶ οὗτοι πάντας τοὺς λαϊκοὺς συναγωνιστὰς αὐτῶν, κατεδείχθη δὲ διὰ μυριοστὴν φορὰν ὅτι πάντοτε ὁ τελώνης ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ δεδικαιωμένος, ἐνῷ ὁ φαρισαῖος φέρει ἐντεῦθεν τὸν ἄγριον τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς ἀλαζονείας.

Εἰς τοιαύτην ἤγαγεν ἡμᾶς σκέψεις τὸ τελεύταιον ὀάθλημα τῶν ἐν λόγῳ Συνοδικῶν, προσκαλεσαμένων λάθρα πολλαχόθεν τῆς νήσου πρόσωπα ὁμοφρονοῦντα αὐτοῖς καὶ πειραθέντων, ὅπως παρεχαράξωσι τὸ ἀληθὲς φρόνημα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξαπατήσωσιν αὐτὰς τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας, ἐξωθοῦντες, εἰ δυνατὸν, εἰς διάθλημα τὰ μάλιστα ἐπικίνδυνον εἰς τὸ ἐφειλόμενον γόητρον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ μοναχικοῦ συστήματος παρ' ἡμῖν κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη παρουσιάζει συχνὰ τὰ ὀνέθρια συμπτώματα ἄλλων ἱστορικῶν περιόδων, καθ' ἃς ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ ὁ ἄλλος πεπολιτισμένος κόσμος ὑπέμειναν φρικαλέα καὶ μέγιστα δεινά.

Παντὸς ἄλλου λόγου κάλλιον θὰ δείξῃ πρὸς τὸ Κυπριακὸν Κοινὸν ἡ παράθεσις ἐγγράφου λάθρα κυκλοφορουντος, ἀπό τινων ἡμερῶν ἀνὰ τὴν νῆσον ὅπως διὰ παντοίων ὅλων ὑποκλέψωσι τὰς ὑπογραφὰς ἁπλοϊκῶν καὶ ἀγραμμάτων χωρικῶν. Τὸ ἔγγραφον τοιοῦτο ἄνευ ἐπιγραφῆς καὶ ἐν ἀντιγράφοις διὰ τοῦ πολυγράφου τοῦ Γυμνασίου γεγραμμένον ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Μετὰ ὀκταετῆ σχεδὸν μακρὰν χηρείαν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου καὶ τοῦ τῆς Πάφου, καθ' ἣν πλεῖστα δεινὰ ἐνέσκηψιν εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Νήσου, καὶ τὸ ζήτημα κατὰ δυστυχίαν περιεπλάκη κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε κατήντησεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τοῦ Τόπου θλιβομένη ἐπὶ τῇ καταστάσει ταύτῃ, ἔκρινε καλὸν ὅπως ἀκούσῃ ἐν γενικῇ Συνελεύσει κατ' ἀρχαῖον ἔθος τῆς Κυπριακῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ γνώμας προκρίτων ἔκ τε τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἁπάσης τῆς Νήσου Ἡ Συνέλευσις ἐγένετο ἐν τῷ Ἱερῷ Συνοδικῷ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῇ 30 Δεκεμβρίου 1907. Μετὰ μακρὰν δὲ συνδιάσκεψιν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως (ἀναληθέστατον, διότι εἷς τῶν παρισταμένων καὶ σεβόμενος ἑαυτὸν διεμαρτυρήθη ἐντόνως κατὰ τοιούτων **μωριῶν**, ὡς εἶπε) ὅπως τὸ πόρισμα τῆς Συνελεύσεως διατυπωθῇ ἐν κοινῷ πρακτικῷ. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ἐγένετο καὶ κατεστρώθη ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὑπογραφὲν ὑπὸ τῶν συνελθόντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀνερχομένων εἰς ἑξήκοντα περίπου.

Ἐπειδὴ δὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ περιελθοῦσαν πολλοὶ προσέρχονται ζητοῦντες ὅπως ὑπογράψωσιν αὐτήν, ἕτεροι δὲ ζητοῦσιν ὅπως ἀντίγραφον τοῦ ἐν λόγῳ πρακτικοῦ σταλῇ αὐτοῖς πρὸς ὑπογραφήν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνδίδουσα εἰς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ταύτην παρασυνάπτει κατωτέρω ἀντίγραφον τούτου, ὅπως λαβόντες ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ ὑπογράψωσιν αὐτὸ οἱ βουλόμενοι.

Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ
τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1908.

† Ὁ Κυρήνης ΚΥΡΙΛΛΟΣ
† Ὁ Ἡγούμενος Κύκκου ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
† Ὁ » Μαχαιρᾶ ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ

«Ἡμεῖς οἱ συνελθόντες σήμερον τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου εἰς τὸ Συνοδικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῇ προσκλήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Κύπρου καὶ ἀκούσαντες τὰ κατὰ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα ἐθεωρήσαμεν ἱερὸν ἡμῶν καθῆκον ἐν πρώτοις ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρός τε τὴν Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τὰς ἄλλας ἁγιωτάτας πατριαρχικὰς Ἐκκλησίας δι' ὅσα μέχρι τοῦδε ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας ἐποίησαν ἔπειτα δὲ ὑποβάλωμεν ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην.

«Ἐπειδὴ ἡ λύσις τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἐπείγει, καὶ ἐπειδὴ κατεδείχθη πλέον ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι οἱαδήποτε ἐκ μέρους ἡμῶν λύσις αὐτοῦ ἀποβαίνει ἀδύνατος ἄνευ κινδύνων ἀλληλοσπαραγμοῦ καὶ περιφρονήσεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ παρακληθῇ τηλεγραφικῶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κύπρου τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὅπως ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἄλλων δύο Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων ἐπιληφθῇ, ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων καὶ κατ' ἐξαίρεσιν, τῆς τελικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, ἐκλέγον τὸ κατάλληλον πρόσωπον μεταξὺ τῶν ἐκτὸς τῆς Κύπρου κληρικῶν, πρὸς ἀληθῆ καὶ διαρκῆ τοῦ τόπου εἰρήνευσιν.

«Παρακαλεῖται δὲ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος Κύπρου ὅπως τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην καθιστῶσα γνωστὴν εἰς τὴν Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ τὰς λοιπὰς ἀδελφὰς Πατριαρχικὰς Ἐκκλησίας, ἐνεργήσῃ ἐν τάχει τὰ δέοντα.

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν συνελθόντων προκρίτων ἱερέων καὶ λαϊκῶν ἐξ ἁπάσης τῆς Κύπρου)

Ὑπὸ τὰ ὄμματα, λοιπὸν, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μ. Ἐκκλησίας Ἁγ. Ἀγχιάλου—καὶ ἴσως ταῖς σοφαῖς αὐτοῦ εἰσηγήσεσιν—ἀποπειρῶνται τὴν διάλυσιν τῆς Ἀντιπροσωπείας τῶν Ἐκκλησιῶν προβαλλόμενοι τὰς γνώμας δῆθεν προκρίτων ἀγνώστων, ὧν οὐδὲ τὰ ὀνόματα τολμῶσι νὰ δημοσιεύσωσι, καὶ μικροπονήρως μηχανῶνται νὰ ὑποκλέψωσι τὰς ὑπογραφὰς ἀνυποπτων ἀνθρώπων ἀνὰ τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς νήσου. Οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἁγιωτάτους Πατριάρχας ἐπιχειροῦσι νὰ ἐξαπατήσωσιν ὅτι δῆθεν «πολλοὶ προσέρχονται ζητοῦντες ὅπως ὑπογράψωσι αὐτὴν (τὴν ἀπόφασιν τῶν προκρίτων!), ἕτεροι δὲ ζητοῦσιν ὅπως ἀντίγραφον τοῦ ἐν λόγῳ πρακτικοῦ σταλῇ αὐτοῖς πρὸς ὑπογραφήν». Οὐδὲν τούτου ἀναληθέστερον καὶ ψευδέστερον. Οἱ δῆθεν πρόκριτοι, ἀλλ' ἄγνωστοι οὗτοι Κύπριοι, προσεκλήθησαν κρύφα καὶ οἱ πλεῖστοι παραμένουσιν ἄγνωστοι εἰς τὸ κοινὸν, ἡ δὲ Γενικὴ Συνέλευσις δῆθεν τοιῶν ἐγένετο ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ, οὐδὲν δὲ περὶ τοῦ πρακτικοῦ ἐδημοσιεύθη μέχρι τοῦ π. Σαββάτου, ὅτε καὶ ἀναγνωσθὲν ἐν μιᾷ μόνον ἐφημερίδι τῆς μειονοψηφίας προύκάλεσε ὀργὴν ἅμα καὶ ἱλαρότητα παρὰ τῷ Κοινῷ.

Οἱ ἄγνωστοι καὶ ἀνεύθυνοι οὗτοι πρόκριτοι, οἱ δι' οἱονδήποτε λόγον ὁμοφρονοῦντες τῇ ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ καλογηρικῇ ἑταιρείᾳ, κατὰ γελοιότατον τρόπον διαβεβαιοῦσι τὰ Πατριαρχεῖα ὅτι «οἱαδήποτε ἐκ μέρους ἡμῶν λύσις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἀπαιτεῖται ἀδύνατος ἄνευ κινδύνου «ἀλληλοσπαραγμοῦ» καὶ ζητοῦσιν οἱ γεννάδαι τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου ἔξωθι καὶ τῶν ἐκτὸς τῆς νήσου κληρικῶν

Προκαλοῦμεν τοὺς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ νὰ δημοσιεύσωσι τὰ ὀνόματα τῶν ἀγνώστων τούτων προκρίτων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἵνα προκαλέσωσι θύελλαν διαμαρτυριῶν παρὰ τῶν κοινοτητων, ἃς αὐτόκλητοι καὶ παράτην θέλησιν αὐτῶν ἀντεπροσώπευσαν ἀποτελοῦντες ἐν αὐταῖς ἁπλᾶς καὶ ἀσημάντους μονάδας, πολλοὶ δὲ τούτων καὶ ἀποκεκομμένοι τυγχάνουσι τῶν εἰκείων κοινοτήτων ὡς ἀποσυνάγωγοι.

Ἡ καλογηρικὴ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἑταιρεία πολλάκις μέχρι τοῦδε παραχαράξασα πάντα τὰ ἀρχαῖα ἔθη καὶ θέσμια τῆς Ἐκκλησίας, καὶ νῦν διατείνεται ὅτι «ἔκρινε καλὸν ὅπως ἀκούσῃ ἐν γενικῇ συνελεύσει κατ' ἀρχαῖον ἔθος τῆς Κυπριακῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ γνώμας προκρίτων ἔκ τε τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἐξ ἁπάσης τῆς νήσου». Ἀλλ' οἱ πρόκριτοι οὗτοι δὲν χρίονται ὑπὸ τῆς καλογηρικῆς ὁμάδος ἀλλ' ἐκλέγονται καὶ ἀποστέλλονται ὑπὸ τῶν κοινοτήτων μετ' ἀναγγελίαν κατὰ κοινότητας παρὰ τοῦ ἱερέως, ἐνῷ οἱ ἄγνωστοι ἄνθρωποι οὓς συνήθροισαν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ οὐδεμίαν παρ' οὐδενὸς ἔλαβον ἐντολήν.

Ἡ ὁμοφωνος καὶ δεδηλωμένη γνώμη καὶ ἀπόφασις σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ ὑπάρχει διατετυπωμένη ἐν τῷ πληρεξουσίῳ ἐγγράφῳ τῆς 6 Ἰουλίου 190 τῶν συνελθόντων ἀντιπροσώπων τῶν δύο μερίδων καὶ παρὰ πάντων τῶν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν καὶ παρὰ παντὸς τοῦ λαοῦ ἀναγνωρισθέντων ὡς ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Ἐν τῷ πληρεξουσίῳ ἐκείνῳ ἐγγράφῳ οἱ ἀνεγνωρισμένοι ἐπισήμως καὶ δημοσίᾳ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ὁμολογοῦσι τοιάδε πρὸς τὴν ἁγιωτάτην Ἀντιπροσωπείαν τῶν Ἐκκλησιῶν :

«Τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν τὴν οἱανδήτινα, μερικὴν, εἴτε γενικὴν ἀπόφασιν Ὑμῶν, ἣν θὰ ἐξενέγκητε ἐπὶ τῶν οὕτως ἐκκαλουμένων ζητημάτων θ' ἀποδεχθῶμεν ὡς ἀνέκκλητον καὶ ἐγκύρως ἐπιβεβλημένην ἑκατέρα τῶν μερίδων ἃς ἐκπροσωποῦμεν.

«Ἐπὶ τούτοις διαβεβαιοῦμεν τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν Ἐκκλησιῶν ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς ἀποστολὴν εἰς ὅ,τι ἂν νομίσῃ ἀναγκαίαν τὴν συνδρομὴν ἡμῶν.»

Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι ἀνατεθειμένον κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ συναινέσει καὶ ἀποράσει σύμπαντος τοῦ λαοῦ διὰ τῶν ἀναγνωρισθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ εἰς χεῖρας τῆς ἁγιωτ. ἀντιπροσωπείας, οὔτε δὲ ἀλληλοσπαραγμὸς οὔτε αἱματοχυσία ἀπειλεῖται, καὶ μόνον ὀυροχυσίαν θὰ πάθωσιν οἱ κεκρυμμένοι καὶ πλαστοὶ πρόκριτοι, ἂν μάθωσιν αὐτοὺς αἱ κοινότητες ἃς αὐτιβούλως καὶ λάθρα ἀντεπροσώπευσαν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐντολῆς τούτων.

Λυπηρότατον θέαμα παρέχουσιν οἱ ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ ἐγκατεστάντες κληρικοὶ καὶ ἀντιποιούμενοι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τοῦ Τόπου, διότι μεγίστας μέχρι τοῦδε ὑπερβασίας ἐρωράθησαν ἀνευλαβῶς διαπραττόμενοι πρὸς τὴν ἐθνικὴν καὶ Ἐκκλησ. Ἱστορίαν, πρὸς τὰς παραδόσεις, πρὸς τὰ ἔθη καὶ θέσμια τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ κείμενα ἱερὰ παραχαράξαντες, καὶ θεσμοὺς ἱεροὺς παραποιήσαντες καὶ τὰ ἱερὰ τοῖς πονηροῖς συμμίξαντες καὶ πᾶν ὅτιοῦν διαπραξάμενοι ὅπως δημιουργήσωσι καὶ διατηρήσωσι τὴν ἐνεστῶσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατάστασιν ἐφ' ᾗ κροκοδείλια χύνουσι δάκρυα, πράγματι δὲ πειρώμενοι πῶς ἐπὶ μάκιστον νὰ ἐπωφεληθῶσιν αὐτὴν πρὸς ἴδιον μόνον καὶ προσωπικὸν ὄρελος.

Ἡ λύσις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος εὑρέθη καὶ ὑπάρχει ἐπὶ θύραις, αὕτη δὲ εἶναι ἡ ὁμόφωνος καὶ γνωστὴ ἀπόφανσις τῶν Ἁγιωτάτων Ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐν τῇ ἀπορανσει ἐκείνῃ συναντῶνται αἱ τρεῖς ἀντιπροσωπευόμεναι ἀδελφαὶ Πατριαρχικαὶ Ἐκκλησίαι καὶ ἐν ταύτῃ θὰ ἐμμένωσι, διότι ἐκτὸς αὐτῆς ἐπέρχεται διάστασις καὶ διχόνοια συνεπαγόμεναι τὴν χρεωκοπίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας.

Βαρυτάτην ἀναλαμβάνουσι τὴν εὐθύνην ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας οἱ πειρώμενοι νὰ ματαιώσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁμοφώνου ταύτης ἀποφάνσεως, πρὸς ἣν ἐκ τῶν προτέρων ὡμολόγησεν ἀπεριόριστον σεβασμὸν σύμπας ὁ λαὸς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἐν τῷ πληρεξουσίῳ ἐγγράφῳ τῆς 6 Ἰουλίου 1907. Ἡ μεγάλη τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ πλειονοψηφία ἐμμένουσα πιστὴ καὶ πρόθυμος εἰς τὰ δεδηλωμένα, δικαιοῦται ν' ἀξιοῖ τὴν ἐκπέλεσιν τῆς ὁμοφώνου ἀποφάνσεως τῆς Ἁγιωτ. Ἀντιπροσωπείας, ἂν δ' ὅμως ἄλλοι ἐπιδιώκοντες τὴν ματαίωσιν αὐτῆς ἐπιτύχωσί τούτου, ἡ πλειονοψηφία θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος διὰ παντὸς νομίμου μέσου περὶ οὐδενὸς ποιουμένη γελοίας ἀπειλὰς καὶ μοχθηρὰς ὑποβολάς.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Πάνυ εὐχάριστον ἔργον θὰ εἴχομεν ἂν ἠδυνάμεθα ν' ἀνεύρωμεν παρὰ τῷ ἀρχιερεῖ τούτῳ ἀρετὰς ἐθνικὰς καὶ χριστιανικὰς ἵνα μετὰ καυχήσεως ἐγκωμιάζωμεν αὐτὰς καὶ προβάλλωμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων τοῦ Γένους πρὸς κατισχύνην αὐτῶν ἐφ' οἷς ὠργίασαν ἐν Ἀγχιάλῳ.

Ἀτυχῶς ὅμως ἡ δρᾶσις του ἐν Ἀγχιάλῳ καὶ ἐν Κ)πόλει ἐγένετο πάντοτε ἀξιοκατάκριτος, ὡς ἀντικείμενη εἰς τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ συμφέροντα. ἔσχομεν δὲ τὴν ἀτυχίαν ἐν ἡμέραις δοκιμασίας νὰ αἰσθανθῶμεν αὐτὴν καὶ ἐν Κύπρῳ. Ἀφ' ἧς ἐπάτησε τὸ Κυπριακὸν ἔδαφος πᾶσα ἐνέργειά του τείνει οὐχὶ πρὸς λύσιν τοῦ ἀρχιεπισκοπ. ζητήματος ἀλλὰ πρὸς ἀναρρίπισιν τῶν κομματικῶν καὶ προσωπικῶν παθῶν, καὶ πρὸς κορεσμὸν καὶ ἱκανοποίησιν τῆς ἀκορέστου κενοδοξίας του. Κατῆλθεν εἰς Κύπρον οὐχὶ ἵνα ἀποκαταστήσῃ μετὰ τῶν ἄλλων Ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ παρὰ τῷ λαῷ δι' ἀμέμπτου δικαιοσύνης καὶ ἀμερολήπτου κρίσεως ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔριδος, ἀλλ' ἵνα ἐξάψῃ αὐτὴν ἔτι μᾶλλον πιστεύων ὅτι οὕτω θὰ κατώρθου νὰ καταλάβῃ αὐτὸς τὸν Ἀρχιεπιστοπικὸν (-)ρόνον.

Ἡ ὑποδοχὴ τῶν Ἁγιωτ. Ἀντιπροσώπων παρὰ τοῦ ἐγχωρίου τύπου ἀπετέλεσε χαρακτηριστικὸν γεγονὸς τῆς κρατούσης περὶ τούτων γνώμης ἐν τῇ νήσῳ. Ὁ **ἐθνικὸς** τύπος ἅπαντας τοὺς Ἀντιπροσώπους προσηγόρευσε μετ' ἴσης τιμῆς καὶ σεβασμοῦ οὐδεμίαν ποιησάμενος διάκρισιν, ἐνῷ ὁ σπειραϊκὸς τύπος ἐξήντλησεν ὅλα τὰ ἐγκωμιστικὰ ἐπίθετα καὶ τὰς ταρταρινικὰς ἐκφράσεις ὅπως ἐξάρῃ μονομερῶς τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου καὶ κατὰ τρόπον τείνοντα νὰ μειώσῃ τὴν προσωπικὴν ἀξίαν τῶν συναδέλφων του. Ἀντικριτοῦ καὶ διαιτητοῦ ἦν οὗτος ὁ ὑποψήφιος ἀρχιεπίσκοπος τοῦ σπειραϊκοῦ τύπου καὶ τῆς καλογηρικῆς ἑταιρείας ὁ πρώην Μεσσίας.

Μόλις ἐγκατέστη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἑτέθη εἰς τὴν διάθεσιν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μειονοψηφίας, καὶ εἴδομεν ἐν Λευκωσίᾳ ἐπαναλαμβανούσας παλαιὰς ἤδη καὶ μήπω λησμονηθείσας σκηνάς. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ Φανερωμένης ἤρξατο τῶν ἀντεθνικῶν καὶ ἀντιχριστιανικῶν κηρυγμάτων του ὁ ἐξομώτης καὶ ἀρνησίπατρις Τεκνόπουλος, ἐν αὐτῷ ὁ κλεινὸς Πονηρόπουλος παρίστη μετὰ τῆς εἰκοσάδος τῶν παρασήμων του καὶ ἐνεθουσίαζε τοὺς ἀκροατάς του διὰ χειμάρρου λόγων καὶ ἀτμῶν οἰνοπνεύματος.

Ἀφίκετο ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου τῇ 24 Ἰουνίου ἡμέρᾳ Τετάρτῃ, καὶ τῇ ἀμέσως ἑπομένῃ Κυριακῇ τοῦ ἰδίου μετὰ θορυβώδη διαφήμισιν τελεῖ ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ Φανερωμένης, ὅπου ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη ψυχρολουσία ἐπὶ τῶν προσδοκώντων νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὸν πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδίων σκοπῶν. Τὸ λειτουργικὸν του παράστημα καὶ ἰδίᾳ τὸ πενιχρότατον καὶ ἀσθενέστατον κήρυγμά του διέλυσαν πάσας τὰς ἐλπίδας ἃς ἐστήριξαν ἐπ' αὐτοῦ Ἐντούτοις ἡ ἀνὰ τοὺς ναοὺς τῆς πρωτευούσης περιαγωγὴ τοῦ Ἅγ. Ἀγχιάλου μετὰ τῶν ἀναιδεστέρων διαφημίσεων περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ σπειραικῷ τύπῳ ἐγένετο συστηματικὴ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἑορτήν, καὶ ὅτε συνεπληρώθη ὁ κύκλος, ἐπιμελῶς ἐξαιρεθέντων δύο ναῶν μὴ ἀναγνωριζόντων τὴν καλογηρικὴν ἑταιρείαν ὡς ἀρχὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἤρξαντο τῆς ζητήσεως ναῶν ἀνὰ τὰ προάστεια καὶ τἄλλα χωρία. Οἱ Ἅγ. Ὁμολογηταὶ καὶ τὸ γείτον Καϊμακλῆ μετὰ τὸν Τεκνόπουλον καὶ τὸν Κολεσσίδην ἐτιμήθησαν καὶ παρὰ τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου. Φανερὰ καὶ ἀπροκαλύπτως ὁ ἀρχιερεὺς οὗτος διά τῶν παρασκευαζομένων ἱερουργιῶν του, ὅπου τῆς νήσου ὑπῆρχέ τις κοινότης φρονοῦσα τὰ τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἔδειξεν ὅτι τὰς ἱερουγίας καὶ τὸ θεῖον κήρυγμα μετέρχεται πρὸς δημαγωγίαν καὶ εὐόδωσιν τῶν σχεδίων του πρὸς κατάληψιν τοῦ Ἀρχιεπ. Θρόνου, ἐνῷ ἀποφεύγει ἐπιμελῶς πᾶσαν ἱεροτελεστίαν προσκαλούμενος ὑπὸ ἐπιτροπειῶν ἢ ἀτόμων τῆς ἐθνικῆς κιτιακῆς μερίδος.

Μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ ἑαυτοῦ ἀναιρεῖ πάντα τὰ χριστιανικὰ παραγγέλματα καὶ διδάγματα ἅμα ἐξερχόμενος τοῦ ναοῦ ἐν ᾧ πρὸ μικροῦ ἱερούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον. Ἐπανέρχόμενος ἐκ Μύρτου ὅπου ἱερούργησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν μεγάλην πανήγυριν τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος ἐπεζήτησεν ὑποδοχὰς καὶ ἐπιδείξεις διελθὼν ἐπὶ τούτῳ διὰ χωρίων ὅπου προσεδόκα νὰ τύχῃ τοιούτων. Ἐν Καραβᾷ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς παρεκαλοῦντο καὶ προετρέποντο οἱ κάτοικοι ἵνα τῇ ἐπιούσῃ ἐξέλθωσιν εἰς προϋπάντησιν τοῦ Ἁγίου Ἀγχιάλου, καὶ ἡ μὲν ἐθνικωτάτη Λάπηθος παρέμεινεν ἀδιάφορος, ἐν Καραβᾷ δὲ μόλις 50 χωρικοὶ ἐξῆλθον εἰς προϋπάντησιν (ἐγράψαμεν τότε περὶ τοὺς 120, διότι ἐνομίζαμεν ὅτι ὑπῆρχε τις ὑπερβολὴ ἐξυσμενείας τοῦ γράψαντος, ἐβεβαιώθημεν ὅμως βραδύτερον ὅτι πράγματι δὲν ὑπερέβαινον τοὺς 50).

Ξενιζόμενος ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου παρά τινι τῶν προκρίτων τῆς κωμοπόλεως κυρηνειακῷ, ἀντὶ λόγων εἰρήνης καὶ ὁμονοίας καὶ ἀγάπης, ὅπως συνήθιζε μέχρι τότε τοὐλάχιστον νὰ λέγῃ ἐπ' Ἐκκλησίας, ἤρξατο κατηγορῶν τοῦ Ἁγ. Κιτίου καὶ πάσης τῆς πολιτείας του, χαρακτηρίζων δὲ αὐτὸν ὡς ἐλλιπῆ τὴν μάθησιν καὶ τὴν μόρφωσιν διὰ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον. Ἐκεῖθεν μεταβὰς εἰς Κυρήνειαν καὶ ξενιζόμενος ἐν οἰκίᾳ κυρηνειακοῦ ἐπαναλαμβάνει τὰς αὐτὰς καὶ βαρυτέρας κατὰ τοῦ Ἁγ. Κιτίου κατηγορίας, ἀσπασίως γενομένας δεκτὰς ὑπὸ τῶν παριστάμενων, καὶ οὕτω ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου κατῆλθεν εἰς τὸ χαμηλὸν καὶ εὐτελὲς ἔδαφος τῶν προσωπικῶν καὶ πολιτικῶν ἀντιπάλων καὶ ἐχθρῶν τοῦ Ἁγ. Κιτίου ἀσυστόλως καὶ ἀντιχριστιανικῶς κατακρίνων καὶ καταδιώκων ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ συλλειτουργόν, παρ' οὗ οὔτε ποτὲ ἠδικήθη οὔτε κατεκρίθη· κατῆλθε μάλιστα χαμηλότερον, διότι, καθόσον γνωρίζομεν, οἱ ἀνώτεροοι Κύπριοι κληρικοὶ καὶ ἐχθροὶ τοῦ Ἁγ. Κιτίου οὐδέποτε ἐξεφράσθησαν μετὰ τοσαύτης ἐμπαθείας καὶ μίσους.

Ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου ἅπαξ πατήσας τὴν ὀλισθηρὰν ταύτην καὶ ἀνάρμοστον εἰς τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν ἀποστολήν του ἐν Κύπρῳ ὁδὸν οὔτε τὴν θέλησιν οὔτε τὴν ἠθικὴν δύναμιν ἔχει ὅπως ἀνακόψῃ τὴν ἐνοίκε ον καὶ ἀντιχριστιανικὴν πορείαν του, οὐδὲ συνετίζεται ὑπὸ παθημάτων δι' ἃ καὶ ἄσημοι ἰδιῶται θὰ ἐτιτρώσκοντο τὴν προσωπικὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν.

Κατ' εἰσήγησιν ἐκ Λευκωσίας, εἰς κηρυνειακὸς ἐπίτροπος τῆς ἐν Κυθραίᾳ Ἐκκλησίας Ἁγ. Μαρίνης ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἄλλων συναδέλφων του προσκαλεῖ τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου ὅπως ἱερουργήσῃ κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν καὶ πανήγυριν καὶ ἀνεξετάστως ἀποδέχεται αὐτος τὴν πρόσκλησιν.

Τοῦτο πληροφορηθέντες οἱ λοιποὶ ἐπίτροποι προσέρχονται ἐν σώματι εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ζητήσαντες συγγνώμην ἐπὶ τῷ σφάλματι τοῦ συναδέλφου των παρακαλοῦσι τὴν Ἁγ. Ἀντιπροσωπείαν ἵνα τιμήσῃ καὶ εὐλογήσῃ τὴν καινότητα κατὰ τὴν πανήγυριν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης κύριος Φώτιος προέτρεψε τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου νὰ μεταβῇ εἰς Κυθραίαν καὶ ἱερουργήσῃ, ὅπου θὰ μετέβαινε καὶ αὐτὸς βραδύτερον ὡς καὶ ἔπραξεν.

Τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου ἱερουργήσαντα ἐγκατέλιπε μόνον ὁ προσκαλέσας αὐτὸν ἐπίτροπος καὶ ἀγνοοῦντα ποῦ νὰ μεταβῇ ἐκ τοῦ ναοῦ, ὅτε ἐπεφάνη ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης καὶ παρέλαβεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ ὅπου θὰ ἐφιλοξενεῖτο γενόμενος πανηγυρικῶς δεκτὸς ὑπὸ τῆς κωμοπόλεως.

Τῇ εἰσηγήσει διακόνου τινὸς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προσεκλήθη παρά τινων μελῶν τῆς Ἐπιτροπείας τῆς Ἐκκλησίας Παλουριωτίσσης καὶ τινων χωρικῶν ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου, ἀλλ' ἀπεκρούσθη παρ' ἄλλων, καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀπόσχῃ, ἐνῷ ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἑορτῆς διετυμπανίζετο ὅτι ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου θὰ ἱερούργει κατὰ τὴν πανήγυριν ἐν Παλουριωτίσσῃ· χαρακτηριστικώτερον τῆς δυσαρέστου θέσεως εἰς ἣν περιῆλθεν ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου εἶναι καὶ τόδε: εἰς σπειραικὰ φύλλα ἐδημοσιεύθη ὅτι παρεκλήθη οὗτος τὸ δεύτερον ἢ τρίτον, ἀγνοοῦμεν, νὰ ἱερουργήσῃ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Ὁμολογητῶν τοῦ ὁμωνύμου προαστείου τῆς πόλεώς μας. Ὅτε ὅμως εἰδοποιήθη ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ Ναοῦ παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὅτι ὁ Ἀγχιάλου θὰ μετέβαινεν ἐκεῖ πρὸς ἱερουργίαν, ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶναι παρασκευασμένη ὅπως τὸν δεχθῇ.

Πολλῷ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς κομματικῆς ὄψεως ἦν αἱ ἱερουργίαι τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου, προσέλαβον τυγχάνει ἡ ἐκ Λεμησσοῦ πρόσκλησις, ἥτις ἐγένετο ὑπὸ πολιτῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἁγ. Κιτίου οὐχὶ βεβαίως ὅπως ἀκούσωσι τὸ κήρυγμα ἢ ἴδωσι τὸ παράστημα τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου ἀλλ' ἵνα προκαλέσωσι σκάνδαλα ἐν αὐτῇ τῇ Μητροπολιτικῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ λαοφιλοῦς ἱεράρχου. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἡ προσωπικὴ παρουσία τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου εἶναι ὠφελιμωτάτη εἰς τὴν Κιτιακὴν μερίδα, διότι ἀπογοητεύει καὶ τοὺς φανατικωτέρους ἀντικιτιακούς, καταλογίζομεν δὲ ὡς λάθος δικαιολογούμενον μόνον ἀπὸ τῆς μερίμνης ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως, τὴν τηλεγραφικὴν σύστασιν τῶν κ. κ. Βουλευτῶν Λεμησσοῦ-Πάφου ὅπως ἀναβάλῃ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προσκλήσεως εἰς εὐθετώτερον καιρόν. Εἰς τὴν Κιτιακὴν μερίδα συμφέρει νὰ περιαγάγῃ τὸν Ἁγ. Ἀγχιάλου ἀνὰ πᾶσαν τὴν νῆσον, διότι οὕτω εὐχερέστερον θὰ ὀλαλυθῇ ἡ ψευδὴς αἴγλη δι' ἧς περιέβαλεν αὐτὸν τὸ μαρτύριον τῆς ἡρωϊκῆς Ἀγχιάλου.

Γνωσταὶ εἶναι καὶ ἀνωμολογημέναι αἱ ἀνάρμοστον κατηγορίαι καὶ κατακρίσεις τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου κατὰ τοῦ Ἁγ. Κιτίου ἐν Ἀφάγγειᾳ καὶ ἐν Ἄσσιᾳ, ὅπου ὅμως ἔλαβε τὴν πρασήκουσαν ἀπάντησιν καὶ ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ τὸ φιλοκατήγορον καὶ φιλόψογον καὶ μισάδελφον στόμα του.

Ὁ Ἅγ. Ἀχιάλου δίκην κακολόγου γραδίου δὲν παύεται ληρῶν καὶ καθυβρίζων κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς ἔν τε τῇ ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ἀλλαχοῦ. Χωρικοὶ ἐκ Ξυλοτύμβου, πρόκριτοι προσῆλθον εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν δηλώσαντες ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ παρακαλέσωσι τὴν Ἁγ. Ἀντιπροσωπείαν ἵνα εὐλογήσῃ τὴν ὀρθόδοξον κοινότητα ἐγκαινιάζουσα καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς, καὶ ὡδηγήθησαν πρὸς τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου, συνομιλοῦντα μετὰ τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας. Μετὰ τὸν συνήθη ἀσπασμὸν ἐκάθησαν οἱ χωρικοί, οἱ δὲ δύο ἀρχιερεῖς ἐξηκολούθησαν τὴν συνομιλίαν των ὑπολαβόντες τοὺς χωρικοὺς κυρηνειακούς. κατεπλάγησαν. δὲ οὐτοιδιακούοντες τῶν δύο ἀρχιερέων κατηγορούντων τοῦ Ἁγ. Κιτίου καὶ κατειρωνευομένων τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου, ἐξ ἀφορμῆς ἐφημερίδος ἐξωτερικῆς ἣν εἶχεν ἀνὰ χεῖρας ὁ ἕτερος τούτων, ἔφυγον δὲ οἱ σκανδαλισθέντες χωρικοὶ σταυροκοπούμενοι καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν θείαν ἀντίληψιν, ὅπου εἶδον τὴν κακίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν χωρήσασαν.

Ἄγροικος καὶ κακότροπος καὶ εἰς κοινότατον ἄνθρωπον ἀνάρμοστος εἶναι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἁγ Ἀγχιάλου πρὸς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ. Ὅτε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μετὰ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μεταξάκη παρεθέριζεν ἐν Τρωοδιτίσσῃ, εἶχε γράψει προσκαλῶν ἐκεῖ τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου πρὸς βραχεῖαν ἀνάπαυλαν καὶ πρὸς κοινὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ.

Ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου ὅμως ἀνῆλθεν εἰς Τρώοδος καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Μ. Ἀρμοστὴν μετὰ τοῦ Ἡγουμένου Κύκκου καὶ ἐκεῖθεν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Μονὴν Κύκκου οὔτε φιλόφρονα τυπικὴν ἐπίσκεψιν ποιησάμενος πρὸς τὸν πνευματικὸν προϊστάμενόν του. Ἔκτοτε παρεσχέθη ἀφορμὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀδιάλλακτος διχόνοια ἀνεφύη ἐν τῇ Ἁγ. Ἀντιπροσωπείᾳ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐπανακάμπτων ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου ἐκ Κύκκου μετὰ τοῦ Ἡγουμένου καὶ ἄλλων μοναχῶν ὕβρισε τὸν ἀγωγιάτην του βοηθοῦντα αὐτὸν νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου, ἐξ οὗ ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ, καὶ ἠπείλησενὰ τὸν κτυπήσῃ διὰ τοῦ ἀλεξηλίου του, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι ἐξέφραζεν ἀπεριφράστως ὁ ἀγωγιάτης τὸν βαθὺν σεβασμόν του πρὸς τὸν Ἅγ. Κιτίου.

Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου ἀπέβη ἐν πάσῃ σκανδαλώδης ἐν Κύπρῳ καὶ ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ εἰς τὰς κατ' ἰδίαν συναναστροφὰς καὶ ὁμιλίας του. Ἀπεκαλύφθη οἷος εἶναι κοινότατος ρασοφόρος φέρων πάσας τὰς καλογηρικὰς κακίας ἀλλὰ καὶ ἐλαχίστας ἢ οὐδεμίαν καλογηρικὴν ἀρετήν.

Βιβλίον ὁλόκληρον θὰ ἐπληροῦμεν ἐκτιθέντες λεπτομερείας τῆς πλημμελοῦς συμπεριφορᾶς τοῦ κακῇ μοίρᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἱεράρχου τούτου, καὶ πρὸς σκιαγραφίαν ὑπερβάντες ἤδη πολὺ τὰ ὅρια τοῦ διαθεσίμου χώρου τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

Τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου θὰ κρίνωμεν προσεχῶς ὡς ἀρθρογράφον καὶ ἱεροκήρυκα.

ΣΜΗΧΟΜΕΝ ΑΙΘΙΟΠΑΣ

Μέγα καὶ δεινὸν κακὸν εἶπον τὴν ἄγνοιαν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι· πόσον ὅμως δεινότερον καὶ χεῖρον ἀποβαίνει αὕτη κακὸν συνδυαζομένη μετὰ κακοπιστίας καὶ δυσμαθείας! Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοκήρυκας ἀποστόλους δοκιμασθεὶς καὶ εἰς τέλος ὑπομείνας, προτρέπεται τὸν Τίτον ἢ τὸν Τιμόθεον, προκειμένου περὶ αἱρετικῶν, λέγων: «μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ» διότι ἐρρόνει ὅτι ἡ ἀδικαιολόγητος ἐπιμονὴ ἐν καταφανεῖ πλάνῃ προδίδει ἀνίατον κατάστασιν ψυχολογικήν. Τοιαύτην τινα πάθησιν φοβούμεθα ὅτι πάσχει ὁ «Παραπεδιαῖος», ὃν μάτην πειρώμεθα νὰ νίψωμεν καὶ καθάρωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀπὸ πλάνης, ἥτις ἂν ἐπιστεύετο θὰ ἀπέβαινε πρόξενος μεγάλης συμφορᾶς εἰς τὸν τόπον.

Μάτην ἐδείξαμεν ὅτι ἡ θέσις τοῦ ἠγγυημένου δανείου τοῦ 1855 οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὰς 88,000 λ. ἃς ἀνέλαβε νὰ πληρώνῃ ἡ Ἀγγλία ὡς τὸ ὑπολογισθὲν περίσσευμα τῆς τελευταίας πενταετίας πρὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου. Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι κατέλαβεν ἡ Ἀγγλία διὰ τῆς βίας τὰ τελωνεῖα τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Συρίας καὶ εἰσπράττει ἀπὸ τούτων ὑπὲρ τῶν δανειστῶν τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἠγγυημένου δανείου, ἡ Κυπριακὴ Σύμβασις παραμένει ἀναλλοίωτος καὶ ὁ ἐτήσιος φόρος πρὸς τὴν Πύλην ἀπαιτητὸς δυνάμει ταύτης. Ἡ Ἀγγλία ἵνα ἀποφύγῃ διεθνεῖς περιπλοκὰς ἐξασκοῦσα οἱανδήποτε μονομερῆ πίεσιν ἐπὶ τῆς Τουρκίας ἀπλούστατα τὸν ἀπὸ τῆς Κύπρου φόρον ἀντὶ νὰ πληρώνῃ εἰς τὴν Πύλην διαθέτει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἠγγυημένου δανείου, ὡς ἔπραξε καὶ ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τὴν κατοχήν, λαμβάνουσα ἐτησίως ἐκεῖθεν 75,000 λ. Οὐδαμῶς ἄρα ὠφελεῖ τὴν χώραν ἡ λῆξις, οὐδὲ βλάπτει ἡ παράτασις τοῦ δανείου, οὐδὲ κερδαίνομεν διδάσκοντες, τοὺς κρατοῦντας τὴν τοιάνδε ἢ τοιάνδε γρῆσιν τοῦ φόρου. Δικαιούμεθα ὅμως νὰ διαμαρτυρώμεθα ἐντονώτατα κατὰ τῆς ἐσπευσμένης παραδοχῆς ἀνυπάρκτου καὶ ὑπερόγκου περισσεύματος ὅπερ ἀνέλαβε νὰ πληρώνῃ ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν Υ. Πύλην. Καταδεικνύοντες τὴν πλάνην ταύτην καὶ τὴν ἄμετρον ἀδικίαν κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς πείρας μιᾶς τριακοντσετίας ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ παράγοντες τῆς νήσου εἶναι ἀνίκανοι ὅπως ἐπαρκῶσιν εἰς τηλικαύτην ἀφαίμαξιν χρηματικὴν, ἥτις στερεῖ ταύτην τῶν μέσων πρὸς θεραπείαν κατεπειγουσῶν καὶ στοιχειωδῶν ἀναγκῶν, διακηρύττοντες ὅτι ὑποχρεοῦται ἡ Ἀγγλία καὶ οὐχὶ ἡ πενομένη Κύπρος νὰ καταβάλλῃ τὸ ποσὸν τοῦτο συμφώνως πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Κυπριακῆς Συνθήκης, εὑρισκόμεθα ἐν τῷ δικαίῳ ἡμῶν καὶ δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν βελτίωσίν τινα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς νήσου.

Ὁ πάντοτε ἀνίκητος «Παραπεδιαῖος» ἐμμένων ἐπὶ τῆς ἐπισφαλοῦς τρίβου ἣν ἐτράπη δι' ἀμβλυωπίαν, περιέπεσεν εἰς μέγιστον καὶ ἀσυγχώρητον λάθος ἰσχυριζόμενος ἐναντίον πάσης λογικῆς καὶ παντὸς δικαίου, ὅτι ἀπὸ ἐτήσια ἐπιδόματα τοῦ Ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου ἰσοῦται συμπλήρωσιν τοῦ προϋπολογισθέντος καὶ παγιωθέντος περισσεύματος τοῦ πληρωτέου πρὸς τὴν Πύλην, ἐπιβαρύνουσι τὸ παθητικὸν τῆς Κύπρου, ἤτοι ὑποχρεοῦται ἡ Κύπρο, ἐκ τῶν τυχὸν περισσευμάτων αὐτῆς ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἀποδώσῃ ταῦτα (!!!) Ἀπέραντος στίχος σχετλιαστικῶν σημείων δὲν θὰ ἤρκει ὅπως ἐκφράσῃ τὸ μέγεθος τῆς πλάνης.

Ὁ Ἄγγλος ἀρχιγραμματεὺς ἀπὸ τῆς ἐπισήμου θέσεώς του συνεπέρανεν ὅτι ἡ ἐτησία ἐπιψήφισις τῶν ἐπιδομάτων ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου σημαίνει ὅτι οὐδὲν χρεοῦται ἡ Κύπρος, καὶ ὁ ἀδιόρθωτος «Παραπεδιαῖος» ἰσχυρίζεται, αὐτὸ ἀκριβῶς δηλοῖ ὅτι ἐπιβαρύνεται τὸ παθητικὸν τῆς Κύπρου ἤτοι χρεοῦται αὐτη δι' ἴσου ποσοῦ.

Κακοπιστία δύναται δικαίως νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ παράθεσις δύο μικρῶν παραγράφων, τῶν τελευταίων τῆς προηγουμένης ἀπαντήσεως ἡμῶν· αἵτινες παρεμορφώθησαν ἐκ τῆς μεταθέσεως στίχων ὅλων καὶ λέξεων ἐνιαχοῦ κατὰ τὴν σελιδωσιν ὑπὸ τοῦ στοιχειοθέτου μετὰ τὴν τελευταίαν κατὰ στήλας διόρθωσιν. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀσύνηθες καὶ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τοιαύτη στοιχειοθετικὴ ἀβλεψία θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς ἀπόδειξιν ἀσαφείας τοῦ ἄρθρου ἡμῶν. Ἀκριβῶς ὅμως τοὐναντίον προκύπτει, ὅτι ὁ κακόπιστος «Παραπεδιαῖος» μὴ εὑρὼν ἄλλοθι ἀσάφειαν ἐπελάβετο τῆς τυχαίας τυπογραφικῆς ἀβλεψίας, ἣν ἐθεωρήσαμεν ἀναξίαν τοῦ κόπου ὅπως ἐπανορθώσωμεν ἐν τῷ ἀμέσως ἑπομένῳ φύλλῳ, ἀδυνατοῦντες νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ αὕτη ὡς ἐπιχείρημα καθ' ἡμῶν, ἐνῷ ἀπέβη κατὰ τοῦ χρησαμένου αὐτῇ. Αἱ παραμορφωθεῖσαι παράγραφοι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«Τερατῶδες μᾶλλον ἢ βλακῶδες θὰ ἦτο τὸ γεγονὸς καθ' ὃ τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον ἐν ἀγνοίᾳ καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ Νομ. Συμβουλίου τῆς Κύπρου νὰ χορηγῇ δάνεια εἰς αὐτὴν κατ' ἔτος ἐπιψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου.

«Πῶς παραχωροῦνται τὰ δάνεια καὶ εἰς τὴν Κύπρον παρὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησαυροφυλακίου κατιδηλώθη ὅτε ἐζητήθη ἡ ψῆφος τοῦ Νομοθετ Συμβουλίου διὰ τὸ δάνειον τῶν λιμενικῶν καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν Ἔργων, ἧς ἄνευ τὸ δάνειον ἐκεῖνο δὲν θὰ παρεχωρεῖτο οὐδὲ θὰ ἐδαπανᾶτο»

Δὲν πιστεύομεν ὁ «Παραπεδιαῖος» ἢ ἄλλος τις νὰ ἔχῃ παρ' ἑαυτῷ τὰ βιβλία τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριῶν τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, ἅτινα γνωρίζομεν ὑπάρχοντα μόνον ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἴσως δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Λέσχῃ· ἀλλὰ τὸ πρῶτον εἶναι κεκλεισμένον ἔτι, καὶ πρὸς τὴν δευτέραν οὐδεμίαν εἴχομεν σχέσιν, δύναται δὲ ὁ δημοσιογράφος νὰ γράφῃ καθόσον ἐνθυμεῖται, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοιαύτην εἴχομεν ἐντύπωσιν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νομοθετικῷ συζητήσεως ἐπὶ τῆς γνωστῆς ἀτόπου ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Π. Κωνσταντινίδου.

Ἐπειδὴ ὁ ὑπὸ ψευδώνυμον κρυπτόμενος «Παραπεδιαῖος» ἐπιμένει εἰς τὴν ἀσύγγνωστον πλάνην του καὶ δύναται νὰ βλάψῃ καὶ ἄλλως τὴν χώραν ταύτην, καθήκον θεωροῦμεν νὰ ἀποκαλύψωμεν αὐτόν, καταγγέλλοντες ὅτι εἶναι ὁ κ. **Ν. Χρυσαφίνης**, ὁ ὑποδυόμενος πρόσωπον ἀνεξαρτήτου καὶ ἀφατριάστου δημοσιογράφου.

Συνήθεις καὶ ἀβλαβεῖς τερθρείας καὶ ἐρεσχελείας δύναται νὰ γράφῃ ἀνενόχλητος, δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ὅμως αὐτῷ νὰ παραπλανᾷ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ διακινδυνεύῃ σπουδαιότατα τῆς νήσου συμφέροντα δι' ἄγνοιαν τῶν σπουδαιοτάτων ζητημάτων.

Ἐρχόμεθα ἤδη ἐπὶ τὴν σύνταξιν τῆς «Ἐλευθερίας» ἥτις ἐξηκολούθησε τὴν κενολόγον λογοκοπίαν μορμολυττομένη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ ἀριθ. 25 ο)ο τοῦ δανείου ἀφορου. Τὸ προκείμενον θέμα φαίνεται ἀνώτερον τῆς μαθήσεως καὶ τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς, ὡς ἔδειξε ἡ παντελὴς ἐξ ἀρχῆς ἄγνοια τοῦ θεσμοῦ τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Δανείου Σπόρου καὶ ἡ σχέσις μεταξὺ τούτων καὶ λειτουργία. Ἀγνοοῦσα στοιχειωδεστάτας οἰκονομικὰς καὶ συναλλακτικὰς ἀρχὰς ἀδυνατεῖ νὰ ἐννοήσῃ πῶς δὲν εἶναι ὑπερβολικὸς ὁ εἷς εἶδος ἀποδιδόμενος τόκος πρὸς 25 ο)ο. καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμελῶς ἀπέφυγε νὰ θίξῃ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, ἀμφιβάλλομεν δὲ ἂν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐννοήσῃ καὶ οἱανδήποτε ἐκθεσιν περὶ τούτου.

Εἶναι κοινοτάτη καὶ γνωστοτάτη εἰς μπακαλόπαιδας ἀρχή, ὅτι ἐνῷ ἡ ἀξία τοῦ νομίσματος εἶναι σταθερά, ἡ ἀξία πάντων καὶ ἰδίᾳ γεωργικῶν προϊόντων ὑφίσταται μεγάλας καὶ συχνοτάτας κυμάνσεις δι ἀτμοσφαιρικοὺς γεωπονικοὺς ἢ ἀγοραίους λόγους· αἱ διακυμάνσεις αὗται παρ' ἡμῖν εἶναι μεγαλείτεραι καὶ συχνότεραι διότι ἡ συγκομιδὴ ἐξήρταται ἀπὸ τῶν ἰδιοτροπιῶν τῆς ἀτμοσφαίρας, στοιχείου σφοδρότατα διαταράσσοντος τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν μάλιστα τῶν σιτηρῶν. Ἐπὶ τῆς ἀσταθοῦς ἀξίας ἄρα τόκου 25 ο)ο βασίζονται τὰ εἰς νόμισμα ἢ μᾶλλον εἰς χρυσὸν εἰς γεωργοὺς καὶ βιομηχάνους ἐκχωρούμενα δάνεια πρὸς 4–5 ο)ο τοῦ δανειστικοῦ ταμείου. Εἰς τὴν ἀμφιβολίαν καὶ ἀβεβαιότητα ταύτην περὶ τὴν ἀξίαν τῶν σιτηρῶν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὧν ἕνεκεν πολλοὶ καὶ μεγάλοι σιτέμποροι κατεστράφησαν οἰκονομικῶς ἔγκειται ὁ λόγος τοῦ ὑψηλοῦ πάντοτε τόκου εἰς εἶδος. Τὸ Δανειστ. Ταμεῖον ἵνα στηριχθῇ ἀσφαλῶς πως ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς κυμαινομένου ἐδάφους τῆς συνεχῶς μεταβαλλομένης ἀξίας τῶν σιτηρῶν, ἔδει νὰ λαμβάνῃ τόκον ὑψηλόν, ὅστις θὰ ἐξησφάλιζε διὰ μέσου τῶν κυμάνσεων σταθεράν τινα

Μόλις ἐγκατέστη ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἑτέθη εἰς τὴν διάθεσιν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μειονοψηφίας, καὶ εἴδομεν ἐν Λευκωσίᾳ ἐπαναλαμβανούσας παλαιὰς ἤδη καὶ μήπω λησμονηθείσας σκηνάς. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ Φανερωμένης ἤρξατο τῶν ἀντεθνικῶν καὶ ἀντιχριστιανικῶν κηρυγμάτων του ὁ ἐξομώτης καὶ ἀρνησίπατρις Τεκνόπουλος, ἐν αὐτῷ ὁ κλεινὸς Πονηρόπουλος παρίστη μετὰ τῆς εἰκοσάδος τῶν παρασήμων του καὶ ἐνεθουσίαζε τοὺς ἀκροατάς του διὰ χειμάρρου λόγων καὶ ἀτμῶν οἰνοπνεύματος.

Ἀφίκετο ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου τῇ 24 Ἰουνίου ἡμέρᾳ Τετάρτῃ, καὶ τῇ ἀμέσως ἑπομένῃ Κυριακῇ τοῦ ἰδίου μετὰ θορυβώδη διαφήμισιν τελεῖ ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ Φανερωμένης, ὅπου ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη ψυχρολουσία ἐπὶ τῶν προσδοκώντων νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὸν πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἰδίων σκοπῶν. Τὸ λειτουργικὸν του παράστημα καὶ ἰδίᾳ τὸ πενιχρότατον καὶ ἀσθενέστατον κήρυγμά του διέλυσαν πάσας τὰς ἐλπίδας ἃς ἐστήριξαν ἐπ' αὐτοῦ Ἐντούτοις ἡ ἀνὰ τοὺς ναοὺς τῆς πρωτευούσης περιαγωγὴ τοῦ Ἅγ. Ἀγχιάλου μετὰ τῶν ἀναιδεστέρων διαφημίσεων περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ σπειραικῷ τύπῳ ἐγένετο συστηματικὴ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἑορτήν, καὶ ὅτε συνεπληρώθη ὁ κύκλος, ἐπιμελῶς ἐξαιρεθέντων δύο ναῶν μὴ ἀναγνωριζόντων τὴν καλογηρικὴν ἑταιρείαν ὡς ἀρχὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἤρξαντο τῆς ζητήσεως ναῶν ἀνὰ τὰ προάστεια καὶ τἄλλα χωρία. Οἱ Ἅγ. Ὁμολογηταὶ καὶ τὸ γείτον Καϊμακλῆ μετὰ τὸν Τεκνόπουλον καὶ τὸν Κολεσσίδην ἐτιμήθησαν καὶ παρὰ τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου. Φανερὰ καὶ ἀπροκαλύπτως ὁ ἀρχιερεὺς οὗτος διά τῶν παρασκευαζομένων ἱερουργιῶν του, ὅπου τῆς νήσου ὑπῆρχέ τις κοινότης φρονοῦσα τὰ τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ἔδειξεν ὅτι τὰς ἱερουγίας καὶ τὸ θεῖον κήρυγμα μετέρχεται πρὸς δημαγωγίαν καὶ εὐόδωσιν τῶν σχεδίων του πρὸς κατάληψιν τοῦ Ἀρχιεπ. Θρόνου, ἐνῷ ἀποφεύγει ἐπιμελῶς πᾶσαν ἱεροτελεστίαν προσκαλούμενος ὑπὸ ἐπιτροπειῶν ἢ ἀτόμων τῆς ἐθνικῆς κιτιακῆς μερίδος.

Μὴ δυνάμενος νὰ κρατήσῃ ἑαυτοῦ ἀναιρεῖ πάντα τὰ χριστιανικὰ παραγγέλματα καὶ διδάγματα ἅμα ἐξερχόμενος τοῦ ναοῦ ἐν ᾧ πρὸ μικροῦ ἱερούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον. Ἐπανέρχόμενος ἐκ Μύρτου ὅπου ἱερούργησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὴν μεγάλην πανήγυριν τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος ἐπεζήτησεν ὑποδοχὰς καὶ ἐπιδείξεις διελθὼν ἐπὶ τούτῳ διὰ χωρίων ὅπου προσεδόκα νὰ τύχῃ τοιούτων. Ἐν Καραβᾷ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς παρεκαλοῦντο καὶ προετρέποντο οἱ κάτοικοι ἵνα τῇ ἐπιούσῃ ἐξέλθωσιν εἰς προϋπάντησιν τοῦ Ἁγίου Ἀγχιάλου, καὶ ἡ μὲν ἐθνικωτάτη Λάπηθος παρέμεινεν ἀδιάφορος, ἐν Καραβᾷ δὲ μόλις 50 χωρικοὶ ἐξῆλθον εἰς προϋπάντησιν (ἐγράψαμεν τότε περὶ τοὺς 120, διότι ἐνομίζαμεν ὅτι ὑπῆρχε τις ὑπερβολὴ ἐξυσμενείας τοῦ γράψαντος, ἐβεβαιώθημεν ὅμως βραδύτερον ὅτι πράγματι δὲν ὑπερέβαινον τοὺς 50).

Ξενιζόμενος ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου παρά τινι τῶν προκρίτων τῆς κωμοπόλεως κυρηνειακῷ, ἀντὶ λόγων εἰρήνης καὶ ὁμονοίας καὶ ἀγάπης, ὅπως συνήθιζε μέχρι τότε τοὐλάχιστον νὰ λέγῃ ἐπ' Ἐκκλησίας, ἤρξατο κατηγορῶν τοῦ Ἁγ. Κιτίου καὶ πάσης τῆς πολιτείας του, χαρακτηρίζων δὲ αὐτὸν ὡς ἐλλιπῆ τὴν μάθησιν καὶ τὴν μόρφωσιν διὰ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον. Ἐκεῖθεν μεταβὰς εἰς Κυρήνειαν καὶ ξενιζόμενος ἐν οἰκίᾳ κυρηνειακοῦ ἐπαναλαμβάνει τὰς αὐτὰς καὶ βαρυτέρας κατὰ τοῦ Ἁγ. Κιτίου κατηγορίας, ἀσπασίως γενομένας δεκτὰς ὑπὸ τῶν παριστάμενων, καὶ οὕτω ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου κατῆλθεν εἰς τὸ χαμηλὸν καὶ εὐτελὲς ἔδαφος τῶν προσωπικῶν καὶ πολιτικῶν ἀντιπάλων καὶ ἐχθρῶν τοῦ Ἁγ. Κιτίου ἀσυστόλως καὶ ἀντιχριστιανικῶς κατακρίνων καὶ καταδιώκων ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ συλλειτουργόν, παρ' οὗ οὔτε ποτὲ ἠδικήθη οὔτε κατεκρίθη· κατῆλθε μάλιστα χαμηλότερον, διότι, καθόσον γνωρίζομεν, οἱ ἀνώτεροοι Κύπριοι κληρικοὶ καὶ ἐχθροὶ τοῦ Ἁγ. Κιτίου οὐδέποτε ἐξεφράσθησαν μετὰ τοσαύτης ἐμπαθείας καὶ μίσους.

Ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου ἅπαξ πατήσας τὴν ὀλισθηρὰν ταύτην καὶ ἀνάρμοστον εἰς τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν ἀποστολήν του ἐν Κύπρῳ ὁδὸν οὔτε τὴν θέλησιν οὔτε τὴν ἠθικὴν δύναμιν ἔχει ὅπως ἀνακόψῃ τὴν ἐνοίκε ον καὶ ἀντιχριστιανικὴν πορείαν του, οὐδὲ συνετίζεται ὑπὸ παθημάτων δι' ἃ καὶ ἄσημοι ἰδιῶται θὰ ἐτιτρώσκοντο τὴν προσωπικὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν.

Κατ' εἰσήγησιν ἐκ Λευκωσίας, εἰς κηρυνειακὸς ἐπίτροπος τῆς ἐν Κυθραίᾳ Ἐκκλησίας Ἁγ. Μαρίνης ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἄλλων συναδέλφων του προσκαλεῖ τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου ὅπως ἱερουργήσῃ κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν καὶ πανήγυριν καὶ ἀνεξετάστως ἀποδέχεται αὐτος τὴν πρόσκλησιν.

Τοῦτο πληροφορηθέντες οἱ λοιποὶ ἐπίτροποι προσέρχονται ἐν σώματι εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ζητήσαντες συγγνώμην ἐπὶ τῷ σφάλματι τοῦ συναδέλφου των παρακαλοῦσι τὴν Ἁγ. Ἀντιπροσωπείαν ἵνα τιμήσῃ καὶ εὐλογήσῃ τὴν καινότητα κατὰ τὴν πανήγυριν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης κύριος Φώτιος προέτρεψε τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου νὰ μεταβῇ εἰς Κυθραίαν καὶ ἱερουργήσῃ, ὅπου θὰ μετέβαινε καὶ αὐτὸς βραδύτερον ὡς καὶ ἔπραξεν.

Τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου ἱερουργήσαντα ἐγκατέλιπε μόνον ὁ προσκαλέσας αὐτὸν ἐπίτροπος καὶ ἀγνοοῦντα ποῦ νὰ μεταβῇ ἐκ τοῦ ναοῦ, ὅτε ἐπεφάνη ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης καὶ παρέλαβεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ ὅπου θὰ ἐφιλοξενεῖτο γενόμενος πανηγυρικῶς δεκτὸς ὑπὸ τῆς κωμοπόλεως.

Τῇ εἰσηγήσει διακόνου τινὸς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προσεκλήθη παρά τινων μελῶν τῆς Ἐπιτροπείας τῆς Ἐκκλησίας Παλουριωτίσσης καὶ τινων χωρικῶν ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου, ἀλλ' ἀπεκρούσθη παρ' ἄλλων, καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀπόσχῃ, ἐνῷ ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἑορτῆς διετυμπανίζετο ὅτι ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου θὰ ἱερούργει κατὰ τὴν πανήγυριν ἐν Παλουριωτίσσῃ· χαρακτηριστικώτερον τῆς δυσαρέστου θέσεως εἰς ἣν περιῆλθεν ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου εἶναι καὶ τόδε: εἰς σπειραικὰ φύλλα ἐδημοσιεύθη ὅτι παρεκλήθη οὗτος τὸ δεύτερον ἢ τρίτον, ἀγνοοῦμεν, νὰ ἱερουργήσῃ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Ὁμολογητῶν τοῦ ὁμωνύμου προαστείου τῆς πόλεώς μας. Ὅτε ὅμως εἰδοποιήθη ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ Ναοῦ παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὅτι ὁ Ἀγχιάλου θὰ μετέβαινεν ἐκεῖ πρὸς ἱερουργίαν, ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶναι παρασκευασμένη ὅπως τὸν δεχθῇ.

Πολλῷ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς κομματικῆς ὄψεως ἦν αἱ ἱερουργίαι τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου, προσέλαβον τυγχάνει ἡ ἐκ Λεμησσοῦ πρόσκλησις, ἥτις ἐγένετο ὑπὸ πολιτῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἁγ. Κιτίου οὐχὶ βεβαίως ὅπως ἀκούσωσι τὸ κήρυγμα ἢ ἴδωσι τὸ παράστημα τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου ἀλλ' ἵνα προκαλέσωσι σκάνδαλα ἐν αὐτῇ τῇ Μητροπολιτικῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ λαοφιλοῦς ἱεράρχου. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἡ προσωπικὴ παρουσία τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου εἶναι ὠφελιμωτάτη εἰς τὴν Κιτιακὴν μερίδα, διότι ἀπογοητεύει καὶ τοὺς φανατικωτέρους ἀντικιτιακούς, καταλογίζομεν δὲ ὡς λάθος δικαιολογούμενον μόνον ἀπὸ τῆς μερίμνης ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως, τὴν τηλεγραφικὴν σύστασιν τῶν κ. κ. Βουλευτῶν Λεμησσοῦ-Πάφου ὅπως ἀναβάλῃ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προσκλήσεως εἰς εὐθετώτερον καιρόν. Εἰς τὴν Κιτιακὴν μερίδα συμφέρει νὰ περιαγάγῃ τὸν Ἁγ. Ἀγχιάλου ἀνὰ πᾶσαν τὴν νῆσον, διότι οὕτω εὐχερέστερον θὰ ὀλαλυθῇ ἡ ψευδὴς αἴγλη δι' ἧς περιέβαλεν αὐτὸν τὸ μαρτύριον τῆς ἡρωϊκῆς Ἀγχιάλου.

Γνωσταὶ εἶναι καὶ ἀνωμολογημέναι αἱ ἀνάρμοστον κατηγορίαι καὶ κατακρίσεις τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου κατὰ τοῦ Ἁγ. Κιτίου ἐν Ἀφάγγειᾳ καὶ ἐν Ἄσσιᾳ, ὅπου ὅμως ἔλαβε τὴν πρασήκουσαν ἀπάντησιν καὶ ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ τὸ φιλοκατήγορον καὶ φιλόψογον καὶ μισάδελφον στόμα του.

Ὁ Ἅγ. Ἀχιάλου δίκην κακολόγου γραδίου δὲν παύεται ληρῶν καὶ καθυβρίζων κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς ἔν τε τῇ ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ἀλλαχοῦ. Χωρικοὶ ἐκ Ξυλοτύμβου, πρόκριτοι προσῆλθον εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν δηλώσαντες ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ παρακαλέσωσι τὴν Ἁγ. Ἀντιπροσωπείαν ἵνα εὐλογήσῃ τὴν ὀρθόδοξον κοινότητα ἐγκαινιάζουσα καὶ τὸν ναὸν αὐτῆς, καὶ ὡδηγήθησαν πρὸς τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου, συνομιλοῦντα μετὰ τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας. Μετὰ τὸν συνήθη ἀσπασμὸν ἐκάθησαν οἱ χωρικοί, οἱ δὲ δύο ἀρχιερεῖς ἐξηκολούθησαν τὴν συνομιλίαν των ὑπολαβόντες τοὺς χωρικοὺς κυρηνειακούς. κατεπλάγησαν. δὲ οὐτοιδιακούοντες τῶν δύο ἀρχιερέων κατηγορούντων τοῦ Ἁγ. Κιτίου καὶ κατειρωνευομένων τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου, ἐξ ἀφορμῆς ἐφημερίδος ἐξωτερικῆς ἣν εἶχεν ἀνὰ χεῖρας ὁ ἕτερος τούτων, ἔφυγον δὲ οἱ σκανδαλισθέντες χωρικοὶ σταυροκοπούμενοι καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν θείαν ἀντίληψιν, ὅπου εἶδον τὴν κακίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν χωρήσασαν.

Ἄγροικος καὶ κακότροπος καὶ εἰς κοινότατον ἄνθρωπον ἀνάρμοστος εἶναι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἁγ Ἀγχιάλου πρὸς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ. Ὅτε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μετὰ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μεταξάκη παρεθέριζεν ἐν Τρωοδιτίσσῃ, εἶχε γράψει προσκαλῶν ἐκεῖ τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου πρὸς βραχεῖαν ἀνάπαυλαν καὶ πρὸς κοινὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ.

Ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου ὅμως ἀνῆλθεν εἰς Τρώοδος καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Μ. Ἀρμοστὴν μετὰ τοῦ Ἡγουμένου Κύκκου καὶ ἐκεῖθεν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Μονὴν Κύκκου οὔτε φιλόφρονα τυπικὴν ἐπίσκεψιν ποιησάμενος πρὸς τὸν πνευματικὸν προϊστάμενόν του. Ἔκτοτε παρεσχέθη ἀφορμὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀδιάλλακτος διχόνοια ἀνεφύη ἐν τῇ Ἁγ. Ἀντιπροσωπείᾳ τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐπανακάμπτων ὁ Ἅγ. Ἀγχιάλου ἐκ Κύκκου μετὰ τοῦ Ἡγουμένου καὶ ἄλλων μοναχῶν ὕβρισε τὸν ἀγωγιάτην του βοηθοῦντα αὐτὸν νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου, ἐξ οὗ ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ, καὶ ἠπείλησενὰ τὸν κτυπήσῃ διὰ τοῦ ἀλεξηλίου του, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι ἐξέφραζεν ἀπεριφράστως ὁ ἀγωγιάτης τὸν βαθὺν σεβασμόν του πρὸς τὸν Ἅγ. Κιτίου.

Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἁγ. Ἀγχιάλου ἀπέβη ἐν πάσῃ σκανδαλώδης ἐν Κύπρῳ καὶ ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ εἰς τὰς κατ' ἰδίαν συναναστροφὰς καὶ ὁμιλίας του. Ἀπεκαλύφθη οἷος εἶναι κοινότατος ρασοφόρος φέρων πάσας τὰς καλογηρικὰς κακίας ἀλλὰ καὶ ἐλαχίστας ἢ οὐδεμίαν καλογηρικὴν ἀρετήν.

Βιβλίον ὁλόκληρον θὰ ἐπληροῦμεν ἐκτιθέντες λεπτομερείας τῆς πλημμελοῦς συμπεριφορᾶς τοῦ κακῇ μοίρᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἱεράρχου τούτου, καὶ πρὸς σκιαγραφίαν ὑπερβάντες ἤδη πολὺ τὰ ὅρια τοῦ διαθεσίμου χώρου τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

Τὸν Ἅγ. Ἀγχιάλου θὰ κρίνωμεν προσεχῶς ὡς ἀρθρογράφον καὶ ἱεροκήρυκα.

ΣΜΗΧΟΜΕΝ ΑΙΘΙΟΠΑΣ

Μέγα καὶ δεινὸν κακὸν εἶπον τὴν ἄγνοιαν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι· πόσον ὅμως δεινότερον καὶ χεῖρον ἀποβαίνει αὕτη κακὸν συνδυαζομένη μετὰ κακοπιστίας καὶ δυσμαθείας! Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοκήρυκας ἀποστόλους δοκιμασθεὶς καὶ εἰς τέλος ὑπομείνας, προτρέπεται τὸν Τίτον ἢ τὸν Τιμόθεον, προκειμένου περὶ αἱρετικῶν, λέγων: «μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ» διότι ἐρρόνει ὅτι ἡ ἀδικαιολόγητος ἐπιμονὴ ἐν καταφανεῖ πλάνῃ προδίδει ἀνίατον κατάστασιν ψυχολογικήν. Τοιαύτην τινα πάθησιν φοβούμεθα ὅτι πάσχει ὁ «Παραπεδιαῖος», ὃν μάτην πειρώμεθα νὰ νίψωμεν καὶ καθάρωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀπὸ πλάνης, ἥτις ἂν ἐπιστεύετο θὰ ἀπέβαινε πρόξενος μεγάλης συμφορᾶς εἰς τὸν τόπον.

Μάτην ἐδείξαμεν ὅτι ἡ θέσις τοῦ ἠγγυημένου δανείου τοῦ 1855 οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὰς 88,000 λ. ἃς ἀνέλαβε νὰ πληρώνῃ ἡ Ἀγγλία ὡς τὸ ὑπολογισθὲν περίσσευμα τῆς τελευταίας πενταετίας πρὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου. Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι κατέλαβεν ἡ Ἀγγλία διὰ τῆς βίας τὰ τελωνεῖα τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Συρίας καὶ εἰσπράττει ἀπὸ τούτων ὑπὲρ τῶν δανειστῶν τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἠγγυημένου δανείου, ἡ Κυπριακὴ Σύμβασις παραμένει ἀναλλοίωτος καὶ ὁ ἐτήσιος φόρος πρὸς τὴν Πύλην ἀπαιτητὸς δυνάμει ταύτης. Ἡ Ἀγγλία ἵνα ἀποφύγῃ διεθνεῖς περιπλοκὰς ἐξασκοῦσα οἱανδήποτε μονομερῆ πίεσιν ἐπὶ τῆς Τουρκίας ἀπλούστατα τὸν ἀπὸ τῆς Κύπρου φόρον ἀντὶ νὰ πληρώνῃ εἰς τὴν Πύλην διαθέτει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἠγγυημένου δανείου, ὡς ἔπραξε καὶ ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τὴν κατοχήν, λαμβάνουσα ἐτησίως ἐκεῖθεν 75,000 λ. Οὐδαμῶς ἄρα ὠφελεῖ τὴν χώραν ἡ λῆξις, οὐδὲ βλάπτει ἡ παράτασις τοῦ δανείου, οὐδὲ κερδαίνομεν διδάσκοντες, τοὺς κρατοῦντας τὴν τοιάνδε ἢ τοιάνδε γρῆσιν τοῦ φόρου. Δικαιούμεθα ὅμως νὰ διαμαρτυρώμεθα ἐντονώτατα κατὰ τῆς ἐσπευσμένης παραδοχῆς ἀνυπάρκτου καὶ ὑπερόγκου περισσεύματος ὅπερ ἀνέλαβε νὰ πληρώνῃ ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν Υ. Πύλην. Καταδεικνύοντες τὴν πλάνην ταύτην καὶ τὴν ἄμετρον ἀδικίαν κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς πείρας μιᾶς τριακοντσετίας ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ παράγοντες τῆς νήσου εἶναι ἀνίκανοι ὅπως ἐπαρκῶσιν εἰς τηλικαύτην ἀφαίμαξιν χρηματικὴν, ἥτις στερεῖ ταύτην τῶν μέσων πρὸς θεραπείαν κατεπειγουσῶν καὶ στοιχειωδῶν ἀναγκῶν, διακηρύττοντες ὅτι ὑποχρεοῦται ἡ Ἀγγλία καὶ οὐχὶ ἡ πενομένη Κύπρος νὰ καταβάλλῃ τὸ ποσὸν τοῦτο συμφώνως πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Κυπριακῆς Συνθήκης, εὑρισκόμεθα ἐν τῷ δικαίῳ ἡμῶν καὶ δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν βελτίωσίν τινα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς νήσου.

Ὁ πάντοτε ἀνίκητος «Παραπεδιαῖος» ἐμμένων ἐπὶ τῆς ἐπισφαλοῦς τρίβου ἣν ἐτράπη δι' ἀμβλυωπίαν, περιέπεσεν εἰς μέγιστον καὶ ἀσυγχώρητον λάθος ἰσχυριζόμενος ἐναντίον πάσης λογικῆς καὶ παντὸς δικαίου, ὅτι ἀπὸ ἐτήσια ἐπιδόματα τοῦ Ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου ἰσοῦται συμπλήρωσιν τοῦ προϋπολογισθέντος καὶ παγιωθέντος περισσεύματος τοῦ πληρωτέου πρὸς τὴν Πύλην, ἐπιβαρύνουσι τὸ παθητικὸν τῆς Κύπρου, ἤτοι ὑποχρεοῦται ἡ Κύπρο, ἐκ τῶν τυχὸν περισσευμάτων αὐτῆς ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἀποδώσῃ ταῦτα (!!!) Ἀπέραντος στίχος σχετλιαστικῶν σημείων δὲν θὰ ἤρκει ὅπως ἐκφράσῃ τὸ μέγεθος τῆς πλάνης.

Ὁ Ἄγγλος ἀρχιγραμματεὺς ἀπὸ τῆς ἐπισήμου θέσεώς του συνεπέρανεν ὅτι ἡ ἐτησία ἐπιψήφισις τῶν ἐπιδομάτων ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου σημαίνει ὅτι οὐδὲν χρεοῦται ἡ Κύπρος, καὶ ὁ ἀδιόρθωτος «Παραπεδιαῖος» ἰσχυρίζεται, αὐτὸ ἀκριβῶς δηλοῖ ὅτι ἐπιβαρύνεται τὸ παθητικὸν τῆς Κύπρου ἤτοι χρεοῦται αὐτη δι' ἴσου ποσοῦ.

Κακοπιστία δύναται δικαίως νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ παράθεσις δύο μικρῶν παραγράφων, τῶν τελευταίων τῆς προηγουμένης ἀπαντήσεως ἡμῶν· αἵτινες παρεμορφώθησαν ἐκ τῆς μεταθέσεως στίχων ὅλων καὶ λέξεων ἐνιαχοῦ κατὰ τὴν σελιδωσιν ὑπὸ τοῦ στοιχειοθέτου μετὰ τὴν τελευταίαν κατὰ στήλας διόρθωσιν. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀσύνηθες καὶ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τοιαύτη στοιχειοθετικὴ ἀβλεψία θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς ἀπόδειξιν ἀσαφείας τοῦ ἄρθρου ἡμῶν. Ἀκριβῶς ὅμως τοὐναντίον προκύπτει, ὅτι ὁ κακόπιστος «Παραπεδιαῖος» μὴ εὑρὼν ἄλλοθι ἀσάφειαν ἐπελάβετο τῆς τυχαίας τυπογραφικῆς ἀβλεψίας, ἣν ἐθεωρήσαμεν ἀναξίαν τοῦ κόπου ὅπως ἐπανορθώσωμεν ἐν τῷ ἀμέσως ἑπομένῳ φύλλῳ, ἀδυνατοῦντες νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ αὕτη ὡς ἐπιχείρημα καθ' ἡμῶν, ἐνῷ ἀπέβη κατὰ τοῦ χρησαμένου αὐτῇ. Αἱ παραμορφωθεῖσαι παράγραφοι ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«Τερατῶδες μᾶλλον ἢ βλακῶδες θὰ ἦτο τὸ γεγονὸς καθ' ὃ τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον ἐν ἀγνοίᾳ καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ Νομ. Συμβουλίου τῆς Κύπρου νὰ χορηγῇ δάνεια εἰς αὐτὴν κατ' ἔτος ἐπιψηφιζόμενον ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου.

«Πῶς παραχωροῦνται τὰ δάνεια καὶ εἰς τὴν Κύπρον παρὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ Θησαυροφυλακίου κατιδηλώθη ὅτε ἐζητήθη ἡ ψῆφος τοῦ Νομοθετ Συμβουλίου διὰ τὸ δάνειον τῶν λιμενικῶν καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν Ἔργων, ἧς ἄνευ τὸ δάνειον ἐκεῖνο δὲν θὰ παρεχωρεῖτο οὐδὲ θὰ ἐδαπανᾶτο»

Δὲν πιστεύομεν ὁ «Παραπεδιαῖος» ἢ ἄλλος τις νὰ ἔχῃ παρ' ἑαυτῷ τὰ βιβλία τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριῶν τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, ἅτινα γνωρίζομεν ὑπάρχοντα μόνον ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἴσως δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Λέσχῃ· ἀλλὰ τὸ πρῶτον εἶναι κεκλεισμένον ἔτι, καὶ πρὸς τὴν δευτέραν οὐδεμίαν εἴχομεν σχέσιν, δύναται δὲ ὁ δημοσιογράφος νὰ γράφῃ καθόσον ἐνθυμεῖται, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοιαύτην εἴχομεν ἐντύπωσιν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νομοθετικῷ συζητήσεως ἐπὶ τῆς γνωστῆς ἀτόπου ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Π. Κωνσταντινίδου.

Ἐπειδὴ ὁ ὑπὸ ψευδώνυμον κρυπτόμενος «Παραπεδιαῖος» ἐπιμένει εἰς τὴν ἀσύγγνωστον πλάνην του καὶ δύναται νὰ βλάψῃ καὶ ἄλλως τὴν χώραν ταύτην, καθήκον θεωροῦμεν νὰ ἀποκαλύψωμεν αὐτόν, καταγγέλλοντες ὅτι εἶναι ὁ κ. **Ν. Χρυσαφίνης**, ὁ ὑποδυόμενος πρόσωπον ἀνεξαρτήτου καὶ ἀφατριάστου δημοσιογράφου.

Συνήθεις καὶ ἀβλαβεῖς τερθρείας καὶ ἐρεσχελείας δύναται νὰ γράφῃ ἀνενόχλητος, δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ὅμως αὐτῷ νὰ παραπλανᾷ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ νὰ διακινδυνεύῃ σπουδαιότατα τῆς νήσου συμφέροντα δι' ἄγνοιαν τῶν σπουδαιοτάτων ζητημάτων.

Ἐρχόμεθα ἤδη ἐπὶ τὴν σύνταξιν τῆς «Ἐλευθερίας» ἥτις ἐξηκολούθησε τὴν κενολόγον λογοκοπίαν μορμολυττομένη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ ἀριθ. 25 ο)ο τοῦ δανείου ἀφορου. Τὸ προκείμενον θέμα φαίνεται ἀνώτερον τῆς μαθήσεως καὶ τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς, ὡς ἔδειξε ἡ παντελὴς ἐξ ἀρχῆς ἄγνοια τοῦ θεσμοῦ τοῦ Δανειστικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Δανείου Σπόρου καὶ ἡ σχέσις μεταξὺ τούτων καὶ λειτουργία. Ἀγνοοῦσα στοιχειωδεστάτας οἰκονομικὰς καὶ συναλλακτικὰς ἀρχὰς ἀδυνατεῖ νὰ ἐννοήσῃ πῶς δὲν εἶναι ὑπερβολικὸς ὁ εἷς εἶδος ἀποδιδόμενος τόκος πρὸς 25 ο)ο. καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμελῶς ἀπέφυγε νὰ θίξῃ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο, ἀμφιβάλλομεν δὲ ἂν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐννοήσῃ καὶ οἱανδήποτε ἐκθεσιν περὶ τούτου.

Εἶναι κοινοτάτη καὶ γνωστοτάτη εἰς μπακαλόπαιδας ἀρχή, ὅτι ἐνῷ ἡ ἀξία τοῦ νομίσματος εἶναι σταθερά, ἡ ἀξία πάντων καὶ ἰδίᾳ γεωργικῶν προϊόντων ὑφίσταται μεγάλας καὶ συχνοτάτας κυμάνσεις δι ἀτμοσφαιρικοὺς γεωπονικοὺς ἢ ἀγοραίους λόγους· αἱ διακυμάνσεις αὗται παρ' ἡμῖν εἶναι μεγαλείτεραι καὶ συχνότεραι διότι ἡ συγκομιδὴ ἐξήρταται ἀπὸ τῶν ἰδιοτροπιῶν τῆς ἀτμοσφαίρας, στοιχείου σφοδρότατα διαταράσσοντος τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν μάλιστα τῶν σιτηρῶν. Ἐπὶ τῆς ἀσταθοῦς ἀξίας ἄρα τόκου 25 ο)ο βασίζονται τὰ εἰς νόμισμα ἢ μᾶλλον εἰς χρυσὸν εἰς γεωργοὺς καὶ βιομηχάνους ἐκχωρούμενα δάνεια πρὸς 4–5 ο)ο τοῦ δανειστικοῦ ταμείου. Εἰς τὴν ἀμφιβολίαν καὶ ἀβεβαιότητα ταύτην περὶ τὴν ἀξίαν τῶν σιτηρῶν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὧν ἕνεκεν πολλοὶ καὶ μεγάλοι σιτέμποροι κατεστράφησαν οἰκονομικῶς ἔγκειται ὁ λόγος τοῦ ὑψηλοῦ πάντοτε τόκου εἰς εἶδος. Τὸ Δανειστ. Ταμεῖον ἵνα στηριχθῇ ἀσφαλῶς πως ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς κυμαινομένου ἐδάφους τῆς συνεχῶς μεταβαλλομένης ἀξίας τῶν σιτηρῶν, ἔδει νὰ λαμβάνῃ τόκον ὑψηλόν, ὅστις θὰ ἐξησφάλιζε διὰ μέσου τῶν κυμάνσεων σταθεράν τινα

"ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ"

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι συνδρομής.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελ.	10
Ἑξάμηνος »	»	5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ »		12
Ἑξάμηνος »	»	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν **«Κυπριακὸν Φύλακα»** μετὰ τοῦ περιοδικοῦ **«Ζήνων»** θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν.

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ	Σελ.	14
Ἑξάμηνον »	»	9
Ἐτησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ»		16
Ἑξάμηνον »	»	8

Αἱ τιμαὶ καταχωρήσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ὅταν ἐφονεύθη ἐν Σόφιᾳ ὁ Σαράφωφ καὶ ὁ σύντροφός του Γκαρβάνωφ, ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς ἡμιεπισήμου ἐφημερίδος «Βετσέρνα Πόστας» κ. Σ. Ράδεφ ἦτο ἐν Ρώμῃ, προσπαθῶν νὰ ἱδρύσῃ ἐκεῖ φιλοβουλγαρικὸν κομιτᾶτον. Ὁ φόνος αὐτὸς, ὑπὸ τὰς μαύρας συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔγεινεν, ἀνέτρεψε καὶ ἐματαίωσεν ὅλα τὰ σχέδιά του, διότι οἱ Ἰταλοὶ δὲν ἤθελαν πλέον οὔτε τὸ ὄνομα τῶν Βουλγάρων ν' ἀκούσωσι μετὰ τὰ τοιαῦτα ἀπαίσια καὶ ἄγρια ἐγκλήματα.

Ἰδοὺ πῶς διηγεῖται αὐτὸς ὁ ἴδιος Ράδεφ τὴν δύσκολον θέσιν του καὶ τὸ αἶσχος τῆς χώρας του:

—«Ὅταν καὶ αὐτοὶ οἱ φιλοβούλγαροι τῆς Ρώμης, τοὺς ὁποίους εἶχα καταστήσῃ διὰ τῶν ὁμιλιῶν μου εὐμενῶς διατεθειμένους διὰ τὰ βουλγαρικὰ ἐν Μακεδονίᾳ συμφέροντα, ἔμαθον τοὺς λόγους καὶ τὰ αἴτια τοῦ φόνου τῶν Σαράφωφ καὶ Γκαρβάνωφ, τόσον αὐτοὶ ὅσον καὶ ὅλη ἡ κοινωνία τῆς Ρώμης μὲ ἀπέκλεισε ψυχικῶς ἐκ τοῦ μέσου της, μ' ἐθεώρει ὡς ἀνάξιον νὰ λέγωμαι πεπολιτισμένος καὶ ἐφήρμοσαν τόσον ἐναντίον μου, ὅσον καὶ ἐναντίον ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους μου λύντσειον καταδίκην, ὡς κατ' ἀνθρώπων βαρβάρων καὶ ἀτίμων!

»Ἔφυγα χωρὶς νὰ τολμήσω ν' ἀποχαιρετίσω τοὺς πολλοὺς γνωρίμους μου. Μόνον πρὸς ἕνα ἐξ αὐτῶν ἐτόλμησα νὰ παρουσιασθῶ, διότι εἰς αὐτὸν περισσότερον παντὸς ἄλλου εἶχον βασισθῆ διὰ τὴν συνηγορίαν ὑπὲρ τῶν βουλγαρικῶν ἐν Μακεδονίᾳ σχεδίων.

»Ὁ κύριος αὐτὸς μὲ ὑπεδέχθη μὲ τοὺς ἑξῆς ἀνηλεεῖς λόγους:

—»Θέλετε, κ. Ράδεφ, νὰ ἴδητε μίαν ἄτιμον χώραν; Κυττάξατε τὸν χάρτην καὶ εὕρετε τὴν πατρίδα σας!

»Ἐν τῇ συγχύσει μου μόλις ἐψιθύρισα:

—»Παντοῦ ὑπάρχουσι τέρατα!

—»Ἆ! ὄχι, εἶπεν ὁ Ἰταλὸς πολιτευτής. Ἔχετε σεῖς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ἐγκληματικῆς ἀτιμίας!

Κατόπιν προσέθηκε:

—»Ἐὰν σκέπτησθε νὰ ἐργασθῆτε διὰ τὰ βουλγαρικὰ σχέδια, σᾶς συμβουλεύω νὰ φύγητε τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὴν Ρώμην. Τὸ ἔθνος σας εἶνε ἀνάξιον νὰ ἔχῃ ὑποστηρικτάς. Φόνοι συμβαίνουσι βέβαια παντοῦ. Ἐφόνευσαν τὸν Βασιλέα μας, τὸν πρόεδρον Καρνώ, τὴν αὐτοκράτειραν Ἐλισσάβετ. Ἦσαν ἐγκλήματα ἀποτρόπαια. Ἀλλ' ὄχι φαῦλα καὶ ἄτιμα ὅπως τὰ ἰδικά σας. Οἱ φόνοι σας ἐξεγείρουσι τὴν φρίκην διὰ τὴν φαυλότητα, τὴν δολιότητα, τὴν ἀτιμίαν των. Ὁ φονεὺς τοῦ Σαράφωφ ἔτρωγε, ἔπινε καὶ ὠνόμαζεν ἀδελφὸν τὸ θῦμά του ἐν λεπτὸν πρὶν τὸν θανατώσῃ. Τοιοῦτοι ἄνθρωποι εἶνε τερατώδεις, δὲν ἔχουσι τὸν ὅμοιον εἰς φαυλότητα καὶ βδελυρότητα. Χώρα δὲ ἥτις γεννᾷ τοιούτους δὲν ἔχει τὴν ὁμοίαν ἐν τῷ κόσμῳ».

Αὐτὸς ὁ Ἰταλὸς πολιτευτὴς ἀναμφισβητήτως ἠννόησε καλῶς τοὺς Βουλγάρους!

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑ

Ἡ τὰ τηλεγραφηθέντα ἐκ τῆς πρωτευούσης τοῦ Φερδινάνδου, ὅτι ἐπεκηρύχθησαν ὁ Πανίτσας καὶ ὁ Σανδάσκης ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Σαράφωφ καὶ Γκαρβάνωφ, εἶναι ψευδῆ ἢ ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ψεύδεται ἐπικηρύττουσα τοὺς φονεῖς τοῦ Σαράφωφ ὡς λῃστὰς καὶ δολοφόνους, ἐν ᾧ κατ' ἀλήθειαν ὑπῆρξε συνένοχος αὐτῶν.

Διότι ἰδοὺ τί ἀποκαλύπτει ἐν ἀρθριδίῳ δημοσιευθέντι πρὸ τοῦ φόνου τοῦ Σαράφωφ περὶ τῶν σχέσεων τοῦ Σανδάνσκη πρὸς τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ βουλγαρικοῦ συμβουλίου ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Μίρ».

«Καθ' ὃν χρόνον οἱ ὑπουργοὶ ποιοῦνται δηλώσεις ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι εἰσὶν ἐναντίοι τῆς συμμοριακῆς ἐνεργείας, ἡ ἐφημερὶς «Βαλκανικὸν Βῆμα» δημοσιεύει ὅτι ὁ βοϊβόδας Σανδάσκης ἀφίκετο εἰς Δούπνιτσαν ἕνεκα σπουδαίων οἰκογενειακῶν λόγων. Ἐκ Σόφιας εἰς Δούπνιτσαν μετέβη δι' ὀχήματος, **ἐν ᾧ εὑρίσκετο καὶ εἷς ἀστυφύλαξ καθήμενος πλησίον τοῦ ἡνιόχου. Κανονίσας τὰς ἐργασίας του ὁ ῥηθεὶς ὁπλαρχηγὸς, ἐπανῆλθε αὖθις εἰς Σόφιαν, ἐν γνώσει τῆς ἀστυνομίας. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ περιήρχετο ἐλευθέρως, ἐπεσκέπτετο τοὺς φίλους, τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς Βουλγαρίας, μεθ' ὧν συνδιελέγετο περὶ ἀπορρήτων ὁλοκλήρους νύκτας.** *Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων τὸ «Βαλκανικὸν Βῆμα» τεκμαίρεται, ὅτι ἡ ἀστυνομία οὐδέποτε κατεζήτησε σπουδαίως τὸν ἔνοχον Σανδάσκην».*

Εἰς τοιαύτας τρυφερὰς σχέσεις διατελῶν ὁ διαβόητος λῃστὴς καὶ δολοφόνος πρὸς αὐτοὺς τοὺς συμβούλους τοῦ Φερδινάνδου δὲν ἠδύνατο νὰ καταδιωχθῇ ἐξ ὅσων δὲ γράφει ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερὶς τολμηρὸν ἔργον ἴσως δὲν εἶναι νὰ εἰκάσωμεν ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Σαράφωφ ὑπῆρξεν ἔργον ἂν μὴ ὅλου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τοῦ Φερδινάνδου, τινῶν τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ὁ ἀπαισιώτατος κακοῦργος Σαράφωφ ἐκέκτητο ἐν Σοφίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ τοιαύτην ἰσχὺν, ὥστε ἐποίει τρέμειν οὐ μόνον τοὺς ὑπουργούς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἡγεμόνα. Αὐτὸς ὑπηγόρευε τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Βουλγαρίας ἥτις διὰ τὴν χώραν ταύτην εἶναι ἀποκλειστικῶς πολιτικὴ μακεδονική, καὶ αὐτὸς ἐπέβαλεν αὐτὴν μεταχειριζόμενος τὴν διπλῆν ἣν ἐκέκτητο δύναμιν, τὴν ἐκ τῶν ἀέργων πατριωτικῶν στιφῶν, ἅτινα λαμπρότατα ἠσκήθησαν ἐν Μακεδονίᾳ ἐν τῷ γενναίῳ ἔργῳ τοῦ δολοφονεῖν ἀόπλους καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλούτου ὃν ἀπεκόμισεν ἀπογυμνῶν διὰ τῶν συμμοριτῶν του ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐχθροὺς καὶ φίλους. Τὸν πλοῦτον τοῦτον διενέμετο τὸ κατ' ἀρχὰς μετὰ πολλῶν ἐν Σοφίᾳ ἰσχυρῶν πολιτευτῶν· ἀλλ' ὅτε εἶδεν ὅτι τὰ λῃστρικὰ στίφη αὐτὸν ἀνεγνώριζον ὡς ὑπέρτατον ἀρχηγὸν καὶ εἰς αὐτὸν ἦσαν ἀφωσιωμένοι, ἀπετίναξε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ λογοδοτῇ πρὸς τοὺς συνεταίρους. Φόβος ἑπομένως εἰς τὴν ὑπερβολικὴν δύναμιν τοῦ Σαράφωφ καὶ φθόνος ἐκ φιλοκερδείας πιθανὸν νὰ συνετέλεσαν, ὥστε ὑπουργοὶ τοῦ ῥυπαρωτάτου φυράματος, οἷος ὁ Γεννάδιεφ, νὰ εἶναι οἱ ὑποκινηταὶ τοῦ φόνου τοῦ Σαράφωφ καὶ οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ Σανδάσκη.

Ἀναμένομεν νέον τινὰ Νάτσεβιτς ἡ βουλγαρικὴν ἐφημερίδα διασώζουσαν νηφαλιότητα κρίσεως καὶ ἀληθοῦς φιλοπατρίας νὰ φέρῃ ἡμῖν τοιαύτας ἀποκαλύψεις, ἐξ ὧν θὰ ἴδῃ ὁ κόσμος οἷον ἄτιμον, ἄνανδρον καὶ στυγερὸν μιαιφόνον ὄχλον τρέφει ἡ ἀπὸ τοῦ Δουνάβεως μέχρι τῆς Ῥοδόπης ὑπὸ τῆς παρουσίας τῶν Βουλγάρων μολυνομένη χώρα.

ΔΙΚΑΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὁ περίφημος ἀνὰ τὸν Αἶμον (ἰδίᾳ ἐν Βουλγαρίᾳ) ἀνταποκριτὴς τῶν Λονδινείων «Καιρῶν» Μπάουτσερ ἤρχισε νὰ γίνηται καὶ ἀλλαχοῦ γνωστὸν ὡς ἐξ ἐπαγγέλματος ψεύστης καὶ ὡς ἐκ συστήματος κακόβουλος ὑμνητὴς τῆς βουλγαρικῆς ἀτιμίας. **Τὰ δύο ἔγκριτα ἰταλικὰ φύλλα, ἡ γαλλόφωνος «Italie» καὶ ὁ «Popolo Romano»** *σφοδροτάτην ἐξεδήλωσαν τὴν ἀγανάκτησίν των ἐπὶ τῇ ἀσυστόλῳ ψευδολογίᾳ τοῦ εἰρημένου ἀνταποκριτοῦ, δι' ἧς μεταστρέφει τὰ πράγματα καὶ παριστᾷ τοὺς Ἕλληνας ὡς τοὺς κυρίους ἐνόχους τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως.*

Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς, λέγει ἡ «Italie» ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γραφομένων τοῦ ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς, ὑποδεικνύει τοὺς Ἕλληνας καὶ Σέρβους ὡς τοὺς μᾶλλον ἀδιαλλάκτους ἐξολοθρευτὰς τῶν Βουλγάρων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν των.

»Ἐνταῦθα κεῖται ἡ πλάνη. Ἐξηκριβώθη ταὐνῦν πλέον, ὅτι οἱ Βούλγαροι εἶναι οἱ συγκροτήσαντες πρῶτοι συμμορίας πρὸς λεηλασίαν καὶ πυρπόλησιν τῶν ἑλληνικῶν συνοικιῶν ἐν ταῖς μακεδονικαῖς πόλεσι καὶ κώμαις, καὶ ὅτι αἱ συμμορίαι αὗται κατεκρεούργησαν οἰκογενείας ὁλοκλήρους, γυναῖκας, παιδία, γέροντας, φιλησύχους κατοίκους, ἑλληνικῆς ἐθνικότητος.

»Εἶναι γνωστὴ τοῖς πᾶσι ἡ ἐντύπωσις, ἣν προὐκάλεσαν ἀνὰ τὸν κόσμον αἱ τοσάκις ἐπαναληφθεῖσαι ἀγγελίαι τοῦ ἐμπρησμοῦ πόλεων ὁλοκλήρων καὶ τῆς κατακρεουργήσεως ἀνυπερασπίστων πληθυσμῶν, πόλεων ἑλληνικῶν, πληθυσμῶν ἑλληνικῶν. Οἱ δὲ δολοφόνοι καὶ ἐμπρησταὶ ἦσαν Βούλγαροι.

»Ὡς ἐκ τούτου οἱ Ἕλληνες κατέφυγον εἰς τὴν ἄμυναν καὶ εἰς τὰς ἐπιτιθεμένας κατ' αὐτῶν βουλγαρικὰς συμμορίας ἀντέταξαν σώματα μὴ διατεθειμένα νὰ φονεύωνται ἀνεπερασπίστως.

»Ἐξ ἀμαθείας λοιπὸν ἢ μεγαλοψυχίας ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Times» ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις ἐγένετο πανταχοῦ τὸ θῦμα τῆς ἐκρύθμου καταστάσεως ταύτης καὶ εἰς τὸ ὁποῖον δὲν δύναταί τις νὰ προσάψῃ ὡς σφάλμα ὅτι πράττει τὸ πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῷ, ἵνα μὴ λῃστεύηται καὶ δολοφονῆται καὶ ἵνα μὴ βλέπῃ τὰ χωρία αὐτοῦ γινόμενα παρανάλωμα τοῦ πυρός;

»Δυνατὸν βεβαίως οἱ Ἕλληνες, ἐν καταστάσει νομίμου ἀμύνης εὑρισκόμενοι καὶ ἀποκρούοντες τοὺς ἐπιτιθεμένους Βουλγάρους νὰ ἐφόνευσαν τινὰς ἐξ αὐτῶν· ἀλλ' οἱ τελευταῖοι οὗτοι, ὡς οἱ δολοφόνοι, ἠδύναντο νὰ μὴ κάμωσι ἔναρξιν καὶ νὰ μὴ συνεχίζωσι τὰς κακουργίας των.

»Ἀλλὰ διότι εἷς φιλήσυχος αὐτόχθων λονδίνειος ἀστὸς (cockney), *προσβαλλόμενος ἐν γωνίᾳ ὁδοῦ τινὸς τοῦ Λονδίνου, φονεύει ἕνα φαυλεπίφαυλον κακοῦργον* (hooligan), *δὲν ἕπεται ὅτι ὁ ἔντιμος ἀστὸς μετετράπη εἰς ἀναρχικὸν κακοῦργον* apache».

Ὁ δὲ «Popolo Romano» *ἐπιλέγει ἐν σχετικῷ ἄρθρῳ, ἐν ᾧ προσηκόντως στιγματίζει τὰς βουλγαρικὰς κακουργίας: «Ἐπὶ τέλους, ἂν θέλωμεν νὰ ὦμεν, ὡς καίτοι δέον νὰ ἀνομολογήσωμεν »ὅτι τὰ βουλγαρικὰ σώματα εἶνε ἐκεῖνα »τὰ ὁποῖα ὑπέχουσι τὴν μεγαλειτέραν »εὐθύνην τῶν κωλυμάτων, ἅτινα παρουσιάζονται κατὰ τὴν διαρρύθμισιν »τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως.*

Ὁ «Φάρος τῆς Θεσσαλονίκης» παρέχει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 22 τοῦ λήξαντος τὰς ἑπομένας πληροφορίας σχετιζομένας πρὸς τὴν δολοφονικὴν δρᾶσιν τῶν Βουλγάρων.

Παρὰ τὸ χωρίον Γκόρμας τῆς περιφερείας Μρέσσας συνελήφθη ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ὁ Βούλγαρος ἀρχισυμμορίτης Ναούμ, ἐφ' οὗ κατεσχέθησαν διάφορα ἐνοχοποιητικὰ ἔγγραφα.

Παρὰ τὴν μονὴν Ζωγράφου τοῦ Ἁγίου Ὄρους εὑρέθη νεκρὸς ἐκ φόνου ὁ δασοφύλαξ τῆς μονῆς ταύτης Πέτρος.

Ἄγνωστος (προφανῶς βουλγαρική) συμμορία ἐφόνευσε τὸν Ὀθωμανὸν Χασὰν Χουσεῒν ξυλεύοντα ἐν τῷ δάσει.

Στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα συναντῆσαν ἐπὶ τοῦ ὄρους Καγοὺζ δύο Βουλγάρους λῃστὰς ἐφόνευσεν ἀμφοτέρους φέροντας ὅπλα Μάνλιχερ.

Ἐν τῇ θέσει Πασσᾶ Μπουνὰρ ὁ τουρκικὸς στρατὸς συμπλακεὶς πρὸς συμμορίαν ἀνήκουσαν εἰς τὴν φατρίαν τοῦ Σανδάσκη ἐφόνευσεν ἑπτὰ τῶν ὁλοφόνων.

ΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ἡ Τουρκία ἐπιμένει εἰς τὰς ἀρχικὰς προτάσεις τοῦ νὰ συμπεριλάβῃ ὡς ὑπαλλήλους αὐτῆς ὅλους τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ πράκτορας τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων στρατιωτικοὺς τε καὶ πολιτικοὺς, προβάλλουσα ὡς πρόφασιν τὴν ἀπειλουμένην ἐξέγερσιν τοῦ μουσουλμανικοῦ λαοῦ ἐκ τῆς παρουσίας καὶ τῆς ἀναμίξεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς χώρας πράγματα ἀντιπροσώπων ξένων Δυνάμεων. Κατὰ τῆς πεισμονος ταύτης ἀντιστάσεως τῆς Τουρκίας ψυθιρίζεται ἀπὸ τοῦδε ναυτικὸς ἀποκλεισμὸς πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου, νεώτερον δὲ τηλεγράφημα ἀγγέλλει, ὅτι ἡ Ἀγγλία πρόκειται νὰ προτείνῃ νέον σχέδιον μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ, πολὺ εὐρύτερον τῶν ἄχρι νῦν ἐφαρμοσθέντων.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΥ HORNSBY
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

☛ *Λαβοῦσαι τὸ πρῶτον βραβεῖον κατὰ τὰς τελευταίας δοκιμὰς τῆς Βασιλικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας ἐν Λονδίνῳ.*

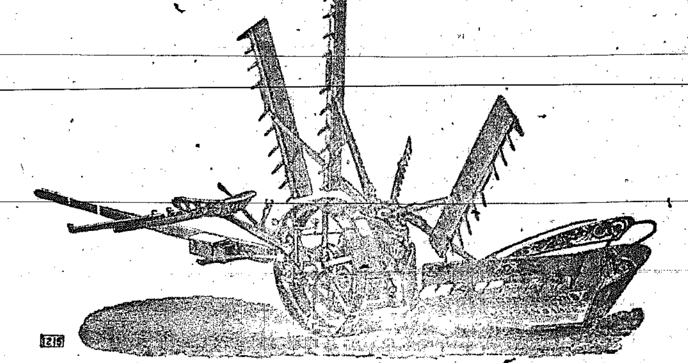

☛ *Τὸν μηχανισμὸν καὶ τὸν χειρισμὸν ἁπλούσταται,* ***ἐλαφραὶ καὶ στερεώταται.***

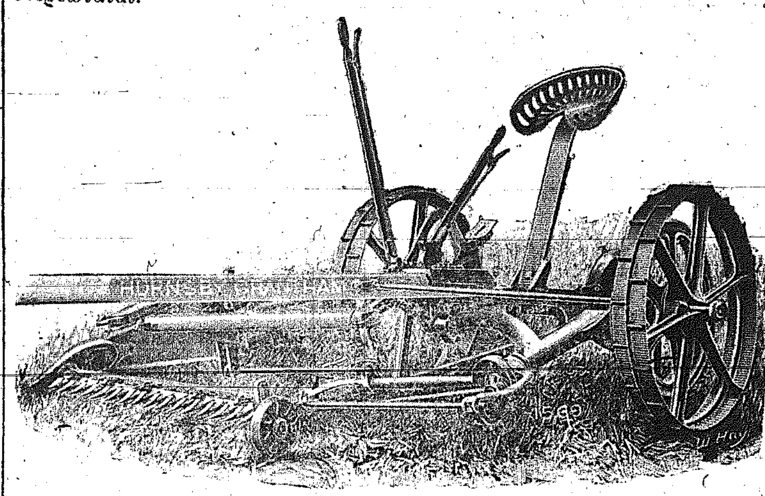

☛ *Παρακαταθήκη τῶν θεριστικῶν τούτων μηχανῶν καὶ πάντων τῶν μερῶν αὐτῶν πρὸς ἀντικατάστασιν ὑπάρχει ἐν τῇ ἀποθήκῃ παραπλεύρως τοῦ καταστήματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου*

«ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΠΟΥΡΓΟΥΡΗΝ

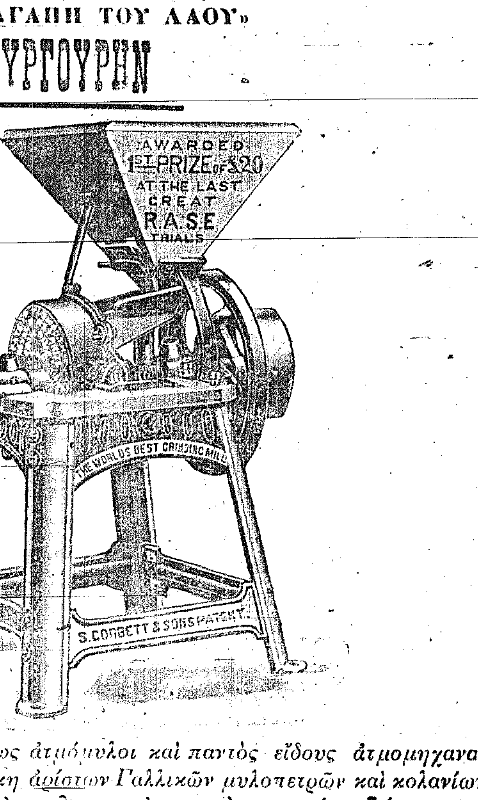

Προμηθεύονται ὡσαύτως ἀτμόμυλοι καὶ παντὸς εἴδους ἀτμομηχαναί.
Ὑπάρχει παρακαταθήκη ἀρίστων Γαλλικῶν μυλοπετρῶν καὶ κολανίων.
☛ **Εὐκολίαι περὶ τὴν πληρωμὴν κατὰ μηνιαίας δόσεις.**

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

Πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ Γραφείῳ τῶν κ. κ.

Δ. Ν. ΡΩΣΣΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ

Γενικῶν ἀντιπροσώπων ἐν Κύπρῳ

Ἑδρευόντων ἐν ΛΕΥΚΩΣΙΑι, ἔναντι Μετοχίου Μαχαιρᾶ.

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ» ΕΦΡ. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σίας